

ಚಂದ್ರಮಾನವಿ

ದೀಪಾವಳಿ ಸಂಚಿಕೆ

50

NAYE
PAISE

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಮೇಲೇರಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವೆ?

ಕಳುಹಿಸಿದವರು :
ಮಂಜುನಾಥಭಟ್ಟ

ನವೀನ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ
ಅರಳುವ ಆನಂದಕ್ಕೆ

ರೆಮಿ

ಟಾಯಿಲೆಟ್
ಪೌಡರು

ಎವರಿಂಗ್ ಟ್ರಾಸ್ಟ್

AVRA-591

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ದೀಪಾವಳಿ ಚಿತ್ರಗಳು	1
ಹಾಸ್ಯ ಚಿತ್ರ	2
ರಾಜದ್ರೋಹ, ದೇಶದ್ರೋಹ	3
ಕಂಚನಕೋಟಿ	9
ಪತಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದ ಪತ್ನಿ	17
ಕೀಲುಕುದುರೆ	27
ಅತಿಯಾಸೆ ಗತಿಗಡಿಸಿತು	33
ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಶತ್ರು	41
ರೂಪಧರಣ ಯಾತ್ರಿಗಳು	49
ಕಾಗೆ ಗೂಗೆಗಳು	57
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸೋಜಿಗಗಳು	61
ಕಾಗೆ ತಂದ ಕಾಣಿಕೆ	65
ಚಡಾವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ	66
ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಪ್ರಥಮ	71
ಚಿತ್ರಕಥೆ	72

ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿವೆ.

ಇದು ಸತ್ಯ...

ವಿವಿಧರ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾತ್ಸಿಯ ಹಾಗೆ
ಒಡೆದು ಹೋದ ಪಾತ್ಸಿಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಉಳಿಯಲಾರದು ಅದೇ ರೀತಿ
ರೋಮದ ಹಾಗೆ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಕರ
ಪಾಠಗಳೂ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ

ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ
ಅಕರ ಪಾಠಗಳೂ
ಕೊಡಲನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ
ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದೇ
ರೋಮದ ಮೊದಲ, ಕೊಡಲನ್ನು
ಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಸಿ.ಸಿ.ಗಿ.ಕ.ವಾಗಿ
ಕೊಡಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಾಠ.

ಸೋಲಾ ದಿವ್ಯಬ್ಯಾಟರ್ಸ್:

ಎಮರ್. ಎಮರ್. ಖಾಂಭಟ್‌ನಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ಖಜೆಂಟರು:

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ ಹಿ ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜಿ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ ಹಿ ಕೊ,

ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 1.

ಪಾ ಬಾವಿ ಹಿ ಕೊ,

ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್‌ಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

నవంబరి నల్లి
బిడుగడ!

నాటిలో యవర

అతిశయ తిరుడన్

నిర్దేశన... పి.పుల్లయ్య B.A

...తమిళం...

స్టూడియో
మిమిక్రేషన్
హౌస్...

నిర్మాత పుత్రులు... యంగ్. భావనారాయణ • డి.బి.నాదయ్య

DL 448A-50 KN

మట్టుకగా మాతాద్యైద
పుట్టు! నీను బడాయ
మోజ్జూ ఠాగే నినగే
నిజవాగి మాద్యైఠూం-
కెద్రే దినాల్గు ఠాల్గు
కుడి మత్తు'దాల్గు'
దింద మూడిద ఆఠాగ
తేగేదుఠూ!

ಆಜ್ಞಾಪನೆಯನ್ನು ದೊರೆ
ದೊರೆ ತಯಾರಿಸುವಂತೆ
ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ.

Faculty of Dental Sciences, University of Toronto

DL 448-50 kN

ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ
ಮುಖವರ್ಚೆ ಸಿಗ್ಗೆ!

ನೇಷನಲ್‌ರದರ
ಕಾಶ್ಮೀರ್ ಸ್ಕ್ವೇ

ದಿ ನೇಷನಲ್ ಟ್ರೇಡಿಂಗ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೊಂಬಾಯಿ-೨ * ಮದರಾಸು-೧

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಎಂಬುದೇ ಮಾತು!

Nutrine

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್
“ಡ್ರಮ್” ತುಂಬಾ
ಇಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ
ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಮಿಠಾಯಿ
ಗಳನ್ನು ಬಲು ಚೆಂದವಾಗಿ ‘ಪ್ಯಾಕ್’
ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ
ಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹು ರುಚಿ
ಯಾದ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಮಿಠಾಯಿಗಳೂ, ಟಾಫೀ
ಗಳೂ ಅಕರ್ಷಕವಾದೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ
ಡಲ್ಡು ಟ್ಯು ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ, ವಾಡಿಕೆ
ಯಾಗಿರುವ ಬೆಲೆಗೇ
ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ಇಮ್ಮ ನುಥುರವಾದ ಅನಂದಕ್ಕೆ:

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕೋ., ಲಿ.

ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ)

ದಂತಕ್ಷಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು

....ಸೊಗಸಾದ ದಾರಿ!

ದಂತಕ್ಷಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ! ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಲಿಸ್ಟರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಹಲ್ಲು ನಿಜ್ಜುಗಳಿಗೆ 3 ಬಗೆಯಾಗಿ ಗುಣಕೊಡಬಲ್ಲದು.

1. ಲಿಸ್ಟರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ವಿಷಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ.
2. ಲಿಸ್ಟರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಹಲ್ಲುಗಾರೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸುತ್ತದೆ.
3. ಲಿಸ್ಟರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್ ಬಾಯೊಳಗಿನ ವಿಷದ್ರವಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಸಲ ಉಟವಾದೊಡನೆ ಲಿಸ್ಟರಿನ್ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟ್‌ನಿಂದ ಬ್ರಷಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಾದರೆ ದಂತಕ್ಷಯವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿ, ದಿನೇ ದಿನೇ ಹಲ್ಲು ಬಿಳಿಯಕಾಂತಿಯಿಂದ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಪರಿಮಳವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅತೀ ಅಗತ್ಯವಾದುದು!

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲಿಸ್ಟರಿನ್ ಅಂಟಿಸೆಪ್ಟಿಕ್ ತಯಾರಿಸಿದವರೇ ಇದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ!

ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ—

ಗಿಬ್ನ್ ಡೆಂಟಿಫೈಸ್

ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಎರಡನೇ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಬಹುಮಾನ ಹೊಂದಿದವರು :

ಮೊದಲನೇ ಬಹುಮಾನ : ರಾಶೀ ಸೈಕಲ್

ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೆ. ತ್ರೀನಿವಾಸನ್, ತ್ರೀರಾಮಪುರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-3.

ಎರಡನೇ ಬಹುಮಾನ : ಹೆಚ್. ಎಮ್. ವಿ. ಗ್ರಾಮೋಫೋನ್

ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೆ. ಬಿ. ಎಸ್. ಮೋಹನ್, ತ್ರೀಕಾಕುಳಂ, ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ್.

ಮೂರನೇ ಬಹುಮಾನ : ವ್ಯೂಮಾಸ್ಟರ್ ಪೊಜಿಕ್ವರ್ ಸೆಟ್ಟು

ಮಾಸ್ಟರ್ ಗೌತಮ್ ಮೊಹಪ್ರ, ಚಾಣಕ್ಯಪುರಿ, ನ್ಯೂಢಿಲ್ಲಿ.

ಇತರ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ 100 ಮಂದಿಗೆ ಅಂಚೆಯಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ತರಹೆ ! ಅತಿಸುಲಭನಾದ ಬೆಲೆ !!

FOR Costly PENS
Iris
INKS

ಐರಿ ಸ್
ಶಾಯಿಗಳು

ಪೌಂಟನ್ ಪೇನಾಗಳಿಗೆ ಬೆಸರು ಪಡೆದು

1, 2, 4, 12, 24 ಡ್ರೆಸ್ಸುಗಳ ಪ್ಯಾಕಿಂಗುಗಳಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ

ತಯಾರಿಸುವವರು :

ರಿಸರ್ಚ್ ಕೆಮಿಕಲ್ ಲೇಬೊರೇಟರೀಸ್

ಮದ್ರಾಸು - 4 ★ ನ್ಯೂಢಿಲ್ಲಿ - 1 ★ ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಕಾಟ್‌ನಾಲ್

ನಿಮ್ಮ ಪರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹಾಯಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಬಟ್ಟೆ!

“ಮಕ್ಕಳೇ, ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಅಟವಾಡಿ. ಕಾಟ್‌ನಾಲ್ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಿಡುವುದಲ್ಲದೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೂ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ”

**ಕಾಟ್‌ನಾಲ್ ಕೊಳ್ಳುವುದು
ಪುಂಟ ಅದಾಯಕರ, ವಿಶೇಷ . .**

ಇದು ನಿರಯಂತ್ರ ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಕಾಟ್‌ನಾಲ್ ಉತ್ತಮವಾದ ಉಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಇವೆರಡರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕಾಟ್‌ನಾಲ್.

ಇದು ವಿಶೇಷ ಕಾಲ ವಾಳೆ ಬದ್ಧವಲ್ಲದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಧ್ವಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಎಂಕರಿ ಕೋನುಲ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ.

ಇದು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಾಟ್‌ನಾಲ್ ಕುಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇದೆ.

ಕಾಟ್‌ನಾಲ್‌ನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಗೆಯಬಹುದು.

ಇದು ಅನೇಕ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜೇಕ್ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ.

ಕಾಟ್‌ನಾಲ್ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಾಟಿ ಇಲ್ಲ!
ವಿಶೇಷ ಬೆಚ್ಚಗಿಡುವುದರ ಬಿನ್ನಿಯವರ
ಅಂಗೋಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ.

ಉಜಿತವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ
ಸಮೂಹೀಯ ಫೋಟೋಗಳು
ಈ ನಿಮ್ಮ ಕಾಟ್‌ನಾಲ್
ದೀವರನ್ನು ಕೇಳಿ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಬ್ಬನ್, ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ವಿಜೆಟಿರು: ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪೆನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

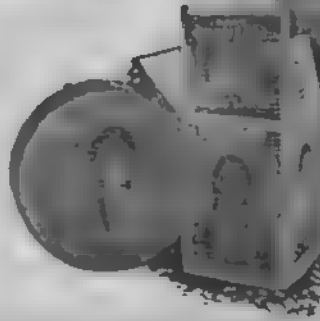
ಪ್ರಸಿದಂಟ್

ಡಿಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಾಲ್ಟ್
ಪಾಡೆರು

ರಮಣೀಯವಾದ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ

ಪ್ರಸಿದಂಟ್ ಸ್ಕ್ರೀ

ಸುಂದರವಾದ ವರ್ಚಸ್ಸಿಗೆ

ಎಲಾ ಸಿನಿಮಾಕಾರಿಯರಿಂದಲೂ
ಈ ಟಾಯಾಲ್ಟ್ ಗೆ ಸಲ್ಲದ ಶ್ಲಾಘೆ.

RATHOD TRADING CO., MADRAS-1

ವಂದಿತ ಡಿ. ಗೋವಾಲಾಚಾರ್‌ರವರ

ಅರಣ

ಅರ್ಜುನ್ ಚಾರ್

Diamond

1898

1958

Jubilee

ಅಯುರ್ವೇದಾಶ್ರಮಂ (ಪ್ರಿ.ಪಿ.ಸಿ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಮೈದ್ರಾಸ್-17

ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ಪ್ರದೇಶ

ಪೂರ್ವ ಪಂಜಾಬಿನ ಸುಂದರವಾದ ಕಾಂಗ್ರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ, ಉನ್ನತ ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶಾಂತ ಸ್ಥಳವಿದೆ—ಇದು ಕೂಲು ಕಣಿವೆ.

ಕೂಲು, ಹಸಿರು ಬೆಟ್ಟಗಳ, ವೇಗವಾಗಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಝರಿಗಳ, ಅದ್ಭುತ ಅರಣ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಣ್ಣುಗಳು ಪುಂಡದ ಸೊಬಗಿನ ಉದ್ಯಾನಗಳ ನೆಲವೇ ಇಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೃಢಕಾಯರಾದ ಬೆಟ್ಟದ ಜನರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಮೈ ಬಣ್ಣ ಗುಲಾಬಿಯ ಬಣ್ಣದಂತಿದ್ದು, ಸೊಗಸಾದ ಉಡುಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಇವರು; ಮತ್ತೆ ನರಸ್ತ್ರೀಯರು ಭಾರವಾಗಿರುವ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಸೇಬು, ಪೀಚ್, ಜರದಾಲು ಮುಂತಾದ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಲೂಗೆಡ್ಡೆ, ಮುಸುಕಿನ ಬೋಳೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಉಚ್ಚೆಗಾಗಿ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನಂಶವನ್ನು ಮಾರಾಟವನ್ನಾದಿ ಉಳಿದಂಶವನ್ನು ಸ್ವಂತ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಸ್ಸಂಶಯ

ವಾಗಿ, ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಶ್ರಮ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಲು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಹದೊಡನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಬಟ್ಟೆಲು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಹದೊಡನೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಇಷ್ಟಪಡುವ ಚಹವೆಂದರೆ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹಾ. ಹೌದು, ಭಾರತದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಂತೆ, ಈ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿನ ಜನರೂ ಸಹ ತಮಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಜಾ ಆಗಿ ದೊರೆಯುವಂಥ ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹಾವನ್ನೇ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕೂಲು, ವಾಸಿಗಳು ಒಂದು ಹಿತಕರವಾದ ಸ್ಥಳ. ಏತಕ್ಕಂದರೆ, ಅದರ ಸುಂದರವಾದ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿದೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಹವೆಯೂ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ಭೃಗುಲದಲ್ಲಿದೆ ಹಿಮದ ಹಿಳೆಪರದೆ ಅವನಿರಿದಾಗ ಕಣಿವೆಯು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಸ್ಥಳವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಬರುವ ತಂಪಾದ, ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಗಾಳಿಯು ಈ ಕಣಿವೆಯ ಜನರು ಅರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿರಲು ಸಹಕರಿಸಿದರೆ, ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಚಹವು ಅವರು ಉಲ್ಲಾಸ ಹಾಗೂ ಹರ್ಷಭರಿತರಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಬ್ರೂಕ್ ಬಾಂಡ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ನೋವನ್ನು

ನಿವಾರಿಸಿ
ಜೀವಿ

ಈಶನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ನಿವಾರಿಸಲು

ಅಮೃತಾಂಜನ

ಲಘುಬೋಗಿನಿರಿ

ಕಲಿಸೋವು, ಉಳುಕು ಮತ್ತು ಇತರ
ಹಲವಾರು ಕಾರಣಕೆ ನೋವುಗಳಿಗೆ
ಅಮೃತಾಂಜನವು ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಭಾವ
ಕಾರಿಯಾದ ಔಷಧವೆಂದು ಕಲೆದ ರೀತಿ
ವರ್ತುಗಳಿಂದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ
ಯಾವ ದುಷ್ಕರಿಯಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ನೋವು
ಬೀಗನೆ ಉಪಶಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗದಿಂದ
ಅದು ನೋವು ಇರುವ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ
ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಅಮೃತಾಂಜನವು

ಅಮೃತಾಂಜನವು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ
ಉಪದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಉಪಯೋಗ
ಅನುಭವ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು
ವಿವರಿಸಲು ಸಿದ್ಧ.

ವಿಶ್ವಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದ ಅಮೃತಾಂಜನ
ವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ 7 ಕಂದ
ನೋವುಗಳನ್ನು ಅದು ನಿವಾರಿಸಲು
ವಾಣಿಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಮೃತಾಂಜನ
ಲಿಂಗದಿಂದ

ಮುಖ್ಯ ಸೂತ್ರ

ಕಾಣಿಕೆಗಳು: ಮುಂಬರುವ-1
ಮತ್ತು ಕಲ್ಪಿತ-1

ಅಮೃತಾಂಜನ
ಇನ್‌ಬೋಲರ್
ಕನ್ನಡ ಸಾಂ
ಗಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ
ಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ALERT 3480

ಇದನ್ನು

ಪಡೆಯಲು

ನೀವು ಹೆಮ್ಮೆ

ಪಡುವಿರಿ

ಕಾಲೆ

SRC-51 KN

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಜಕ್ಕುಪಾಣಿ'

ದೀಪಾವಳಿ ಚಿತ್ರಗಳು

ಜ್ಯೋತೀದೇವತೆ ಇಳಿಗಿಳಿತರುನಾ
ನೈಭವ ರಾಶಿಯ ನೋಡುತಲಿ
ಇಳಿಯೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹವ ತಾಳಿದ
ಹಬ್ಬದ ನೈಭವ ಕಾಣುತಲಿ

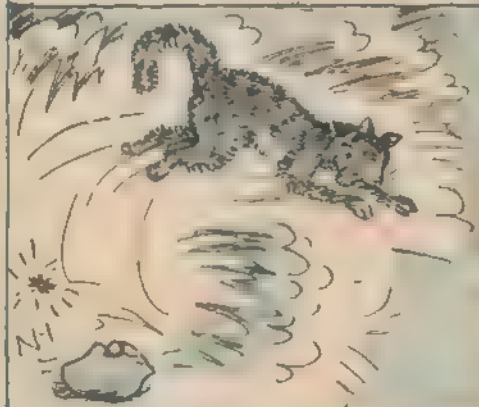
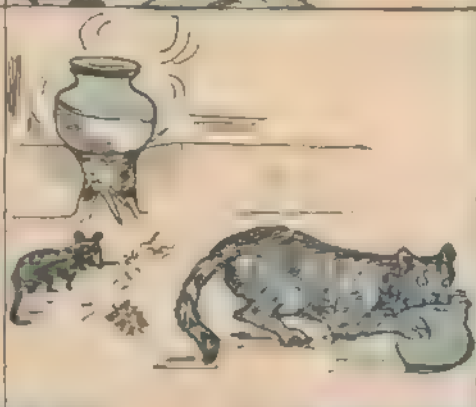
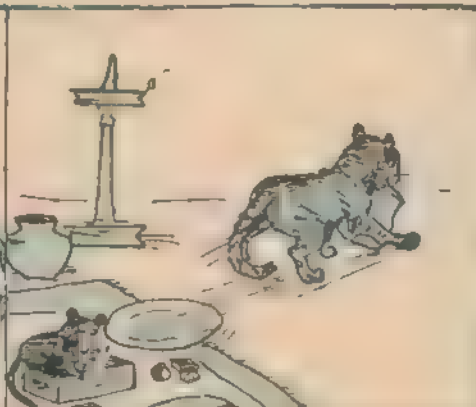
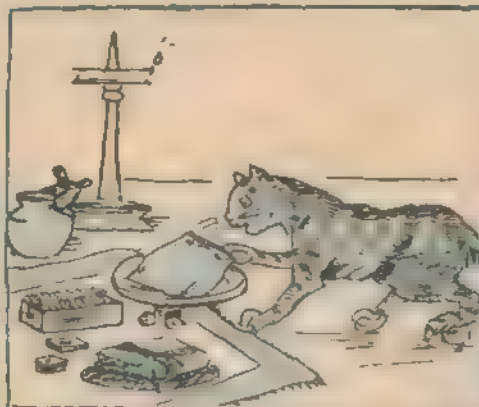
ಲಾಗಹಾಕಿ ಬಲು ಅಟಿನ ಶೋರ್ಧನು
ತಿಮ್ಮರಾಯ ಲಾಘವದಿಂದ!
ಮೆಚ್ಚಿ ಜನರು 'ದೀಪಾವಳಿ ನೂಡೆ'ಂ
ದಿತ್ತರು ಹಣವನು ಮುದದಿಂದ

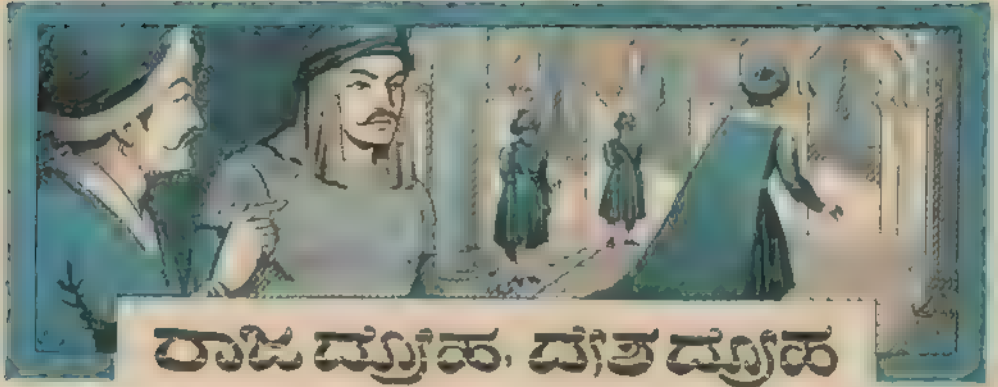
ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಗೆಬಗೆ ಬಾಣಗಳನು
ಕರೆದು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಗೆಳೆಯರನು
ಹಂಚುತೆ ಅನಂದಘೋಷಣ ಮಧ್ಯದಿ
ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ತಾನಾದಿದನು!

“ಎಲ್ಲರು ಬೆಳಗಲಿ! ನಾವೂ ಬೆಳಗುವ
ಬೆಳಗಲಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು!
ದೇಶದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಲಿ!
ದೀಪಾವಳಿ ಚೆಲು ಕಳೆನೆತ್ತು!”

ಸಂಪುಟ ೨೧] ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೫೮ [ಸಂಚಿಕೆ ೫

ರಾಜ ದ್ರೋಹ, ದೇಶ ದ್ರೋಹ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭೂಪಾಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನು ಆರಸನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮ ಭೃದಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದನು. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತರು, ಸಾಮಂತರು, ಬಲಶಾಲಿಗಳು ನಿರಂಕುಶರಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕರೀತಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊಲ ಉಳುವ ರೈತ, ಪಶುಪಾಲಕ, ಮುತ್ತಿತರರು ಈ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನು ಹಲವಾರು ಹೊಸ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ರೂಢಿಗೆ ತಂದನು. ಅವುಗಳಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ರಕ್ಷಣಾನುಕೂಲಗಳುಂಟಾದುವು. ಬಲಿಷ್ಠರ ಆಟ ಸಾಗದಾಯಿತು.

ರಾಜನು ಮಾಡಿದ ಕಾನೂನುಗಳು ಆತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸಚಿವನೂ, ಸೇನಾಧಿ

ಪತಿಯೂ ಆ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ರಾಜನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಹೇಳದಿದ್ದರೂ ಅವರು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ಗಣ್ಯರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಋಣ್ಣತ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಆಲಂಕರಿಸಿದ್ದವರು. ಅವರ ಸಹಕಾರ ಸಹಾಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ರಾಜನು ಒಂದೇ ಒಂದುದಿನವಾದರೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಾಲಿಸು ವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನನ್ನು ಉಳಿಸುವುದು, ಅಳಿಸುವುದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಿತೂರಿ ಗಾರರ ನಾಯಕರಾದರು. ಮಂತ್ರಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪಿತೂರಿಗಾರನನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು "ರಾಜನು ನಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ನೆಸಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆ ಬಯಸುವುದು ಬರಿಯ ಸ್ವಾಯವಲ್ಲ; ನಮ್ಮಂತಹ ಗಣ್ಯರ ಅದರ.

ಅವರಿಗೆ ರಾಜನು ಎಷ್ಟೇ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೂ ಅವರ ಬಡತನ ತೊಲಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅನಂದಪಡುತ್ತಾರೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಷ್ಟೇ; ನಾವು ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಅವರು ದುಡಿಯದೆ ಪಡೆಯುವ ಹಣ. ನಾವು ಮೈನುರಿದು ಕೆಲಸಮಾಡದೆ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಿಲಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ನಮಗೆ ಗೌರವ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ರಾಜನು ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ, ಇತ್ತ ನಮಗೂ ನಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಂತ್ರಿಯ ವಾದಕ್ಕೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಬೆರಗಾದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಸಮಯ ಬಂತು.

“ಇದು ಬಹಳ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಸಭೆ. ರಾಜನ ಕಿವಿಗೆ ನಮ್ಮ ಒಳ ಸಂಚಿನ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಕೆಲಸ ನಡೆದು ಬಿಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನ ಮೊಂದು ಕುಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಬೇಟೆಗೆ ಪೋದಾಗಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದುಂಟು. ಸಾನ್ನೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಭಿಸೇರಿ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸಾಮಂತ.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಸಂಜೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಪಿತ್ತೂರಿಗಾರರಲ್ಲಿ ಆ ಕುಟ್ಟಿರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಪಿತ್ತೂರಿಗಾರರು ಸಭೆ ಸೇರುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚಂಡಮಾರುತದೊಂದಿಗೆ ಭಾರಿ ಮಳೆಯೂ ಸಹ ಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಂತಲೇ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಇತರರು ಬರುವ ಭಯವಾಗಲೀ, ಪಿತ್ತೂರಿಗಾರರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಭಂಗ ವುಂಟಾಗುವ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರೂ ಕುಟ್ಟಿರದಲ್ಲಿ ನೆರೆದು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಚರ್ಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

“ಚರ್ಚಿಸಲು ವಿಷಯಗಳಾದರೂ ಏನಿದೆ? ರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು ಗದ್ದುಗೆಗೆ

ಚಂದಮಾಮ

ವರಿಸಬೇಕು. ಅದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ. “ರಾಜನನ್ನು ಪದಚ್ಯುತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಯೇ ಹೊರತು ಆತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ನನಗೆ ಸುತರಾಂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ನಮದೇನೂ ಜಗಳವಿಲ್ಲ.” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

“ಪದವಿಹ್ರಾಸ್ತನಾದ ರಾಜನೂ ಅರಸನೇ! ರಾಜನು ಎಷ್ಟೇ ಅಸಮರ್ಥನಾದರೂ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಮೂಢ ಭಕ್ತಿ, ನಂಬಿಕೆಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುವವು. ರಾಜನು ಜೀವಿಸಿರುವುದು ನಮಗೆ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಮುಖ್ಯ. ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜರು ಆತನಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಬಹುದು. ಶತ್ರುಶೇಷವನ್ನು ಉಳಿಸಲೇಬಾರದು” ಎಂದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಾಮಂತ.

ಕೆಲವು ಪಿತೂರಿಗಾರರು ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಕಡೆಯೂ, ಕೆಲವರು ಮಂತ್ರಿಯ ಪರವಾಗಿಯೂ ವಾದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಂತನು “ವಾದಪ್ರತಿ ವಾದಗಳು ಏಕಾಗ್ರತೆಗೆ ಭಂಗತರುತ್ತವೆ. ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಗಡೆಯಾಟ ಆಡಲಿ. ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗೆದ್ದರೆ ರಾಜನು ಸಾಯುವುದಿಲ್ಲ; ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾದರೆ ರಾಜನು ಸಾಯುವುದು ಖಂಡಿತ.” ಎಂದನು.

ಎಲ್ಲರೂ ಆತನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಪಗಡೆಯಾಟವೆಂದರೆ

ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಆತನು ಸದಾ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಪಗಡೆಯಾಟದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಆಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿರಲು ಯಾರೊ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ಸದ್ದಾಯಿತು. “ಬಾಗಿಲು, ಬಾಗಿಲು” ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

ಪಿತೂರಿಗಾರರು ಪೆಚ್ಚಾದರು. ತಮ್ಮ ಒಳಸಂಚಿನ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಪ್ರಚಂಡ ಬಿರುಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ, ಅದೂ ನಡುರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರು ಬರುತ್ತಾರೆ? “ಮಳೆಗೆ ನೆನದು ಒಪ್ಪೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಒಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪಕೂಡಿ” ಎಂದು ಹೊರಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದನು.

“ಅ ನೂದಿಂದ ಈಗ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರಾಣಗಳು ಈಗ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ಈ ಕುಟೀರದ ಸುತ್ತಲೂ ಆಯುಧಸಾಗಣೆಗಳಾದ ಭಟರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬನು ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹಿ ಮರುವನು. ನಿಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಆಗಲೇ ಬಯಲಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ನೀವು ಸಗವೆಯಾಡಲು ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ಆಡಬೇಕು. ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರಂತೆ ಆಡಿ. ಪಂಥದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರು ಸೋತವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಆಡಿ ಇಷ್ಟತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜನರ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಿರಾ, ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವಿರಾ? ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ” ಎಂದು ರಾಜನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದನು.

“ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು ಪಿತೂರಿಗಾರರು. ತಮ್ಮ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಜೀವದಬೆಲೆ ತಿಳಿಮುಖಂತು. ಬದುಕಿ ಹೊರ ಬೀಳುವ ಆತ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ತಲೆಬೋರಿತು.

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿ
ಪಂದ್ಯವಾಡಿದರು. ಪಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿ
ಸೋತುಹೋದನು.

“ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿರಿ, ನಾವು ಇಪ್ಪತ್ತೈದುನ
ರಿಷ್ಟೇವೆ. ಒಬ್ಬನು ನಮ್ಮನ್ನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲ”
ಎಂದು ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಹೇಳಲು, ಒಬ್ಬಾತನು
ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದನು. ಮರು
ಕ್ಷಣವೇ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನು ನೆನೆದು ಒದ್ದೆಯಾದ
ಬಟ್ಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಾಗಿಲು
ಮುಚ್ಚಿದನು. “ಓ, ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು
ಕಡೆ ಸೇರಿರಲಿಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು.
ಜೂಜು ಆಡುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ. ಭಾರಿ ಪಣವಿಟ್ಟು
ಆಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲತಾನೇ” ಎಂದು ಒಂದು
ಹಾಸ್ಯ ಚಟಾಕಿ ಹಾರಿಸಿದ ರಾಜ ವಿಜ
ಯಾದಿತ್ಯ. ಎಲ್ಲರ ಎದೆ ಡಸಡಸ ಬಡಿದು
ಕೊಂಡಿತು. ಸೇನಾಧಿಪತಿನಾತ್ರ ಫೈರ್ಯ
ವಾಗಿ “ಭಾರಿ ಪಣವೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಮಹಾ

“ನಾನು ಸಾಯಲು ಒಪ್ಪ ಲಾರೆ” ಎಂದು ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಒರೆಯಿಂದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದನು. ಆದರೆ ಉಳಿದವರಲ್ಲಿರೂ ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿರಾಯುಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಹೆಡೆ ಮುರಿಕಟ್ಟಿ ಗೋಡೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಕೋಟಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರ ಪಗಡೆಯ ಆಟ ಮುಗಿಯಿತು. ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಭಯದಿಂದ ಪರಪರ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ದೂಂದು ಬಿನ್ನಸ. ಈ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಬದಲಾಗಿ ನನಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿ. ಈತನಿಗೆ ಸಾವೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಹೆದರಿಕೆಯಂತಿದೆ” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಯಕಡೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿ “ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ದ್ರೋಹಬಗೆದರೂ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೋಟ ಬಿಡಾಯಲು ಉಳಿದಿರುವಂತಿದೆ. ಸರಿ, ನೀವು ಇಂತಹ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿದಿರೇಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ದೇಶ ಸ್ವೇಮವನ್ನು ಕೋಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು, ಮಹಾಪ್ರಭು, ನೀವು ನಮ್ಮ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವೆಸಗಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿರುವಿರಿ.” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

“ನೀವೆಲ್ಲ ಶತಮೂರ್ಖರು. ರಾಜನ ಕ್ಷೇಮವೇ ದೇಶಸ್ವೇಮ. ರಾಜದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೀವು ದೇಶದ್ರೋಹಮಾಡಿರುವಿರಿ. ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಯಾರೋ ಅನುಚರದ್ರೋಹಿ ಇದ್ದಾನೆ. ನೀವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಪಿತೂರಿಯ ವಿಷಯ ಜನ

ಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಧೂರ್ತರು ನನ್ನ ಪತನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನೂ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ಆ ದುರುಳರು ಅಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಕೆರಳಸಲ್ಲಟ್ಟ ಜನರು ನಗರಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿದರು. ಅವರಲ್ಲೇ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಾಗಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನಗರದ ಬೀದಿಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭೀಕರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ನಾನು ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಭಟರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿರುವ ವಿಷಯವೂ ತಿಳಿಯದು. ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಕೊಂದರೂ, ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಉಳಿಸಿದರೂ

ಒಂದೇ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರಿರಿ. ಇನ್ನು ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ರಾಜನು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಿಲ್ಲಿ. ನಾವು ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡೋಣ.” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

“ನಾನು ಬರಲಾರೆ. ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿದ್ದ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಮುಗಿಯಿತು. ನೀವುಗಳೇ ಹೋಗಿ ಶಾಂತಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಜನರ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿ” ಎಂದ ರಾಜ ಕಟುವಾಗಿ.

ಹಿಡುಗಾರರಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ರಗಿ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. “ಮಹಾಪ್ರಭು, ನೀವೂ ನಾವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದ ಹೊರತು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲಸಲಾರದು. ದೇಶಕ್ಷೇಮಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಾವು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಗರಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ.” ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು.

ರಾಜನು ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಆತನು ಮಂತ್ರಿ, ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಾಮಂತರೊಂದಿಗೆ ನಗರದ ಕಡೆ ಹೊರಟನು. ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ರಾಜನು ಹೀಗೆ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳ ಉನ್ಮಾದ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಇಳಿಯಿತು. ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಹಿಡುಗರಿ ಹೂಡಿದ ವಿಷಯ ತೀರಾ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸಿದ ನಾಯಕರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಭೂಪಾಲ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಯಾರೂ ಮಹಾರಾಜನ ಮೇಲೆ ಹಿಡುಗಿ ಹೂಡಲು ತಲೆಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಹಿಡುಗಾರರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಮಾಡಿದ್ದ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಬಡಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತ, ಸಾಮಂತರ ಭೀತಿ ತೊಲಗಿತು. ಅವರು ಅಂದಿನಿಂದ ಹಾಯಾಗಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಂಚಿನ ಕೊಬ್ಬೆ

4

[ಸುಬ್ಬಾ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಸರ್ವಕೀರ್ತನ ಸೈನಿಕರ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಅವನು ಮರಣವನ್ನು ಕೊಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಟ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ವಿರಪುರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಸರ್ವಕೀರ್ತನ ಸೈನಿಕರು ಮಾಯೋಪಾಯದಿಂದ ವಿರಪುರದ ವಿಶೇಷ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು, ಪುಣ್ಯವಸ್ತು ಕ್ರಮೇಶಿಸಿದರು. ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಕುರಿತು, ತನ್ನ ಯಜಮಾನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು, ಸುಬ್ಬಾ ಹುಡುಗ ಅರಮನೆಯಕಡೆ ಓಡಿದನು. ಸರ್ವಕೀರ್ತನ ಅನುಚರರೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿದರು. ತರುವಾಯ—]

ಸುಬ್ಬಾ ಹುಡುಗನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಬಂದ ಪಾರಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲವಾರು ಸೈನಿಕರು ಬರುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಅವರ ಕಾಲಿನ ಸವುಳದಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಲೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದರಷ್ಟೇ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಮುಗ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ದಾಳಿಗಾಲು ಪಾಕುತ್ತ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಓಡಿದನು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಗದಲ, ಚಪ್ಪಾಳೆಯು ಕಬ್ಬು ಮತ್ತಿತನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿತು. ಅಷ್ಟಾಗಲೇ ಸುಬ್ಬಾ ಹುಡುಗ ಮನೆಯ ಮುಂದಿನ ಜಲಯಂತ್ರದ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಭಗವದನುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾವಲು ಗಾರರನ್ನು ಕುರಿತು "ನಾನು ಸುಬ್ಬಾ ಹುಡುಗ. ನನ್ನನ್ನು ಸರ್ವಕೀರ್ತನ ಸೈನಿಕರು ಅಪ್ಪಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು

'ಕಂಚಿನ ಕೊಬ್ಬೆ'

ಎದುರಿಸುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಿ,” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಅವನಿಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು.

ಸುಬಾಹು ಚಂಗನೆ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಟರು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸರ್ಪಕೇತನ ಸೈನಿಕರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು.

ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿದ್ದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತ “ಯುವರಾಜ, ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಘೋರ ಪ್ರನಾಡ ಒದಗಿದೆ. ಸರ್ಪಕೇತನ ಸೈನಿಕರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಲೂಟಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡನು.

ಸುಬಾಹುವಿನ ಅರಚಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು. ತರಾತುರಿಯಿಂದ ಶಯಾನಾಗಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯುವರಾಜನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನಿಗೆ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಭಯಂಕರವಾದ ಗಲಭೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅಶ್ವಾರ್ಯದಿಂದ ಅವನು ಕೋಲಾಹಲ ಬಂದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಸುಬಾಹು ಎದುತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು.

“ಯುವರಾಜ, ಸರ್ಪಕೇತನ ಸೈನಿಕರು ಮೋಸದಿಂದ ದಿಡ್ಡಿಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಿಸಿ ಕೊಂಡು ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಟರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಡಿ. ಶಸ್ತ್ರಗಳು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಅರಮನೆಯ ಪ್ರಾಂಗಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಬಹುದು” ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಇಕ್ಕೆಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಗಳಿಂದ ಭಾರಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳೆದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ನಗರದಕಡೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಳಯಾಧ್ವನಿ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕುದುರೆಗಳ ಕೆನೆಯಾಟ, ಸೈನಿಕರ ಕೂಗಾಟ, ಗೃಹಸ್ಥರ ಆರ್ತನಾಡಗಳು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ವಿಚಿತ್ರಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಗಗನಕ್ಕೇರಿತು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಸುಬಾಹುಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಲ್ಲ? ಅವರೊಂದಿಗೆ ನೀನೂ ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜರಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅವನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೇಳಿ ಸುಬಾಹುವಿನ ಮುಖ ಬಿಳಿಬಿಳಿಯಾಯಿತು. ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯವರ್ಮನ ದುರ್ಮಾರ್ಗತನದ ಸುಟ್ಟ ತಿಳಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವಲ್ಲವೆಂದು ಘಂಪಿಸಿದನು. ಆ ಘಾತುಕಸುಟ್ಟಯ ನೇದನೆಯನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲನೆ" ನೋಡಲು ಸುಟ್ಟಗವನ್ನು ಪ್ರಸೇರಿಸಿದ ಸೂರ್ಯಕೇತನಕಡೆಯವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಉಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡನು.

"ಯುವರಾಜ, ನಿಮ್ಮ ಪಿತರು ವೀರಪುರದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸವಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಿ. ಸೂರ್ಯಕೇತನ ಸೈನಿಕರು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಿಂಕಿಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ನಿವಿಷಫೋ, ಯಾವ ಗಳಿಗೆಯೋ ಅವರು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರಸೇರಿಸಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಸುಬಾಹು ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಒರುವ ಪಾವಟಿಗಳಬಳಿ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರಿರಬಹುದೆಂದು ಸುಬಾಹು ಅನುಮಾನಗೊಂಡು ಬೆದರಿದನು. ಅವನು ತಕ್ಷಣ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಶಯನಾಗಾರವನ್ನು ಪ್ರಸೇರಿಸಿ,

ಗೋಡೆಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ ಎರಡು ಒಡ್ಡಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆಬಂದನು. ಒಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೇಲಿಂದ "ಯುವರಾಜ, ಯುವರಾಜ" ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೂಗಿಕೊಂಡರು. ಆ ಕಂಠಸ್ವರವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು "ಯಾರು? ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಧೀರಮ್ನರೇ?" ಎಂದು ಮುಂದೆಬಂದನು.

ವೀರಪುರದ ಮಹಾಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಧೀರಮ್ನನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡಿಬಂದನು.

"ಯುವರಾಜ, ಕುತ್ತು ಕುತ್ತಿಗೆತನಕ ಬಂದಿದೆ. ಯಶೋವರ್ಧನ ಮಹಾರಾಜರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೇ ಕೋ ಆಗ್ರಹಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಸೈನಿಕರು ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ನುಸೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚುತ್ತಿರುವರು. ಕೆಲ
ವಾರು ಪುಂಡ ನಗರವಾಸಿಗಳೂ ಸೇರಿ
ಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ”
ಎಂದನು ಧೀರಮಲ್ಲ.

ಯಶೋವಮಾನ ಸೈನಿಕರು ಒಂದರಿಂದ
ಕೂಡಲೇ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿ
ದನು. “ಸೇನಾನಿ....” ಎಂದು ಏನೋ
ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಬಾಹು ನಡುವೆ ಬಾಯಿ
ಹಾಕಿ “ಯುನರಾಜರೇ, ಆ ಸೈನಿಕರನ್ನು
ಯಶೋವರ್ಮ ಹಾರಾಜರು ಕಳುಹಿಸಿ
ಲ್ಪ. ನೋಡುವುದು ನಮಗೆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು
ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ಸರ್ವ
ಕೇತನು ಹೂಡಿದ ಆಟವದು. ಆಪ್ತೇ, ನಾನು

ಮೂರುನೇವರಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪಟ್ಟಣ
ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಅದುವರಿಂದಲೇ ಅವರ
ರಹಸ್ಯ ತಂತ್ರವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.
ಸುಬಾಹು ನಾಗರಿಕರ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿ ಶತ್ರು
ಸೈನಿಕರಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಜನ ನಮ್ಮ
ನಗರವಾಸಿಗಳಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸುರ
ಕುದುರೆವಲುವ ಹಳ್ಳಿಗಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸುಬಾಹು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ
ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಧೀರಮಲ್ಲನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ
ಗೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಅವನು ಚಂದ್ರ
ವರ್ಮನಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಸುಬಾಹು ಹೇಳಿದ
ಮಾತೇ ಸರಿವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ವ
ಕೇತನು ಇಂತಹ ಕುಟಿಲೋಪಾಯಗಳಲ್ಲಿ
ವ್ರಚಂಡ. ಈಗ ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡು
ವಾಗ ಅವರಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ
ಮಹಾರಾಜರಿಗೂ ಅಪಾಯವಾಗಬಹುದು”
ಎಂದ ಧೀರಮಲ್ಲ.

“ಕೊಡಲು ಕಾವ್ರ ನಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವ
ಸಂದಿಗ್ಧವಿಂದ ಕಾರಾಗುಣ ಉಪಾಯ
ಹುಡುಕಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ. ನಮ್ಮ ಭಟ
ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸನ್ನದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು
ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಹೊರದೂಡುವ ಸನ್ನದ್ಧ ಮಾಡಿ”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಕಡೆ
ಆರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ನೋಡಿದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಸುಬಾಹು ಕೇಳಿದ
ಮಾತಿಗೆ ಬೆಂಬಲಕೊಟ್ಟು “ಸೇನಾಧಿಪತಿ
ಗಳೇ, ಅರಮನೆಯ ರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಷಯವೇನು?

ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

ಅವಳು ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

“ಯಶೋವರ್ಧನ ನುಸಾರಾಬಲಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಆಯುಧಧಾರಿಗಳು ಕಾವಲುಗಾರರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅವರನೆಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಸೆಳೆದರು. ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು. ಹಾಗೆ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದ ಜನ ಸರ್ವಕೇತನ ಕಡೆಯವರೆಂದು ಸುಮಾರು ನೂರೈದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಳ್ಳಿದ್ದು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು” ಎಂದ ಫೀರಮ್ಜಿ.

ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯಲ್ಲಾ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿ. ಕೆಲವು ಜನ ಭಟರು ಇಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರೊಂದಿಗೆ ನಾವು ನಗರದೊಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸರ್ವಕೇತನ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಸುತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಜೇಡಾಡೋಣ” ಎಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮ ಹೇಳಿದ.

‘ಭಟರೆಲ್ಲರೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರಾಜ. ಅವರು ಯಶೋವರ್ಧನನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಜಯಕಾರ ಕೇಳಿ ಕೆಂಗೆಟ್ಟು ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ” ಎಂದ ಫೀರಮ್ಜಿ.

ಅವನಿಗೆ ಸಜ್ಜಾದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ರಾಜವೀಡಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಂಗಸರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಗೋಳಾಟ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು

ಉಪ್ಪಲಿಗೆಯನ್ನೇರಿಂದ ಧಗಧಗ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸಜ್ಜಾದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಹಿಡಿದು ಕೆಳಗೆ ಬಂದನು. ಅವರ ಮನೆಯದೊಂದಿಗೆ ಜನರು ಸುಸಜ್ಜಿತರಾದ ಭಟರು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ಅಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳು ಈಡುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಐವತ್ತು ಜನ ಭಟರನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಜನ ಅಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಮನೆಯ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಯಸಿ ಉಳಿದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ತಂಡವನ್ನು ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಫೀರಮ್ಜಿಗಾಗಿ ಎತ್ತಿಸಿ “ಸೇನಾಧಿಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ಅವರ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಮಾರ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಚಂದಮಾಮ

ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಭಟ ರೊಂದಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಈ ರೀತಿ ನಾವು ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಉತ್ತರ ದ್ವಾರದ ಕಡೆ ಸಂಧಿ ಸೋಣ. ಒಂದು ವೇಳೆ, ದೈವ ಸಂಕಲ್ಪ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿದ್ದರೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ಆಗಬಹುದು, ಯುವರಾಜ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಮುಂದಾಳೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಆನುಸರ ವಾದ ಪ್ರಮಾದಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಡಿ” ಎಂದು ಧೀರಮಲ್ಲನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಎರಡು ತಂಡವವರು “ಸೂರ್ಯ ವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ”

ಎಂದು ಜಯಜಯಾಕಾರ ಮಾಡಿ, ಸಮ ರೋಕ್ಷಾಹವಿಂದ ಆನುಸಾರ ಪ್ರಾಂಗಣ ವನ್ನು ದಾಟಿ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದರು.

ಆಗತಾನೇ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಏಡ್ಲ ಹಿಡಿದು ಕುದುರೆ ಯನ್ನೇರಿದ್ದ ಸುಬಾಹು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ವನಗಳ ಕಡೆ ತೋರಿಸಿ “ಸರ್ವ ಕೇತನು ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಯ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ! ಆನನ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ರಾದ ಸೈನಿಕರು ಬಹುಕೋಟಮಂದಿ. ಉಳಿ ದವರಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದುದನ್ನು ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಂದೆ ಹಳ್ಳಿಗರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಟವೂ ದಯ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರದೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವ ರನ್ನಾದರೂ ಕೊಂದರೆ, ಉಳಿದವರು ಹೆದರಿ ಬೀನದಾಸೆಯಿಂದ ನಗರವನ್ನು ತೊರೆದು ಪರಾರಿ ಯಾಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೂ ಅದೇ ಸಲ ಎನಿಸಿತು. ಆನನು ತನ್ನ ಸಂಗಡವಿದ್ದ ಸವಾರರನ್ನು ಎಚ್ಚ ರಿಸಿ ಉಚ್ಚಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಜಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಧಾಕೆಗಾರರ ಮೇಲೆ ನುಗ್ಗಿ ದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳ ಪೃತ್ಯುರೂಪಿ ಈಟಿಗಳು ಧಾಕೆಗಾರರ ಬೆನ್ನು ಮತ್ತು ಎದೆಗಳನ್ನು ಸೀಳಿದುವು.

ಆಗ “ಸೂರ್ಯವರ್ಮನ ಸೈನಿಕರು, ಸೂರ್ಯವರ್ಮನ ಸೈನಿಕರು” ಎಂಬ

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಉದ್ಭವನನ್ನು ಕಂಡು

ಕೂಗಾಟ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲಿಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಸಕ್ಕದ ಓಣಿ ಗಳಿಂದ “ಎನು ಸೂರ್ಯವರ್ಮನ ಸೈನಿಕರೇ” ಎಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸವಾರರ ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಸ್ವರ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹಳಗೊಳಿಸಲು ಇದೇ ಸುಸಮಯವೆಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಊಹಿಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಭಟರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗವನ್ನು ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದಿಗೆ ಓಂದು ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಉಳಿದರ್ಧವುಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ನಿಂತನು. ರಾಜವೇದಿಗೆ ಬರುವ ಅತುರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮುಂದೆನೋಡದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರನ್ನು, ಹಠಾತ್ತಾಳೆಯ ನೀರುಗಾಯ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯೂಹವನ್ನು ಹೂಡಿದನು.

ಅವನ ವ್ಯೂಹ ಫಲಿಸಿತು. ಮಿತಿಮೀರಿದ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸರ್ವಕೇತನ ಸೈನಿಕರು ರಾಜ ಮಾರ್ಗದಮೇಲೆ ಏಸಿರುವುದೋ ನೋಡದೆ ಸಂದಿನಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇಕ್ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಿದ್ದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಭಟರು ಬಂದವರನ್ನು ಬಂದಂತೆ ತಮ್ಮ ಈಟಿಗಳಿಗೆ ಬಲಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ನೆಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಭೀಕರ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು, ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಯತ್ನಿಸಿದ, ಶತ್ರುಸೈನದ ಬಹು ಭಾಗದ ಸೈನಿಕರು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಭಟರಿಂದ ಹತರಾಗಿ ಬಿದ್ದರು.

ಈ ವಿಜಯದಿಂದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಭಟರಿಗೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಯಿತು. ಉತ್ಸಾಹ ವೃಂಟಾಯಿತು. ಅವರು “ಸೂರ್ಯವರ್ಮ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದರು. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕನನ್ನು, ದರೋಡೆಕಾರರನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಯುವರಾಜನು ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಕದನಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪೌರರಿಗೂ ಪೌರುಷಬಂತು. ಅವರು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಯುಧವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪುಂಡಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತನಗೆ ದುರಾದ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತ

ಚಂದಮಾಮ

లుత్తర ద్వారమును సమీపించును. వచ్చినచోడ కత్తు సంచారముచేయు యోరకు ఫిరవొప్పును ఆవనిగే అవతి దూర దల్లి కాణిపికిండను. అదరి అవన టిందేయో భారీ అర్థదోషమందు ఒరు త్తిరువుదన్న బంధువునగును కంఠము.

ఫిరవొప్పును తన్న ఒరిదొందిగే బంధు వమునన్న సమీపిసి “యువరాజు, నావు ఈ దుర్గావన్న పోలికొన్న నాదు లులిత. సహకారము తానే ముత్తిన్న న్నీవువన్న కలిపికిండండు నున్నవన్న ప్రవేశిపిరువను. ఆనందుకనాద కత్తు పీచు దొందిగే నావు ఈ ముఖమును మోరరాజుతోగుచ్చదు ఆకలుతే గే సమాన. ఒమే నను దుర్గావన్న ప్రితి క్రిందర కత్తుగవన్న కడగన్న వ ఆవకార విదే,” ఎందను.

సహకారము ముత్తిన్న న్నీవుదొందిగే వట్టిణవన్న ప్రవేశిపిరువనందు తిళద

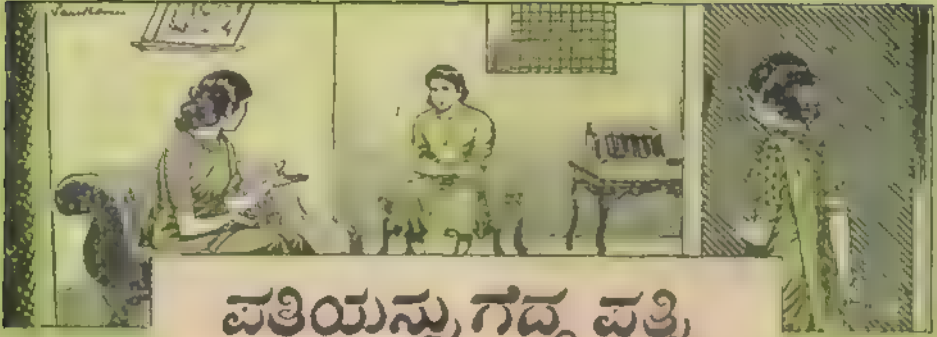
కొడలే బంధువునగునీ గెరటించి తాయుకు. ఇదరింద ఒందు మాతినల్లి యేళబీకిందరి సహకారము మాయా యు దున్న తిరిదను, యాదానాతియొగి దంధుకాముక్తి సిద్ధనాదనందగు కు.

బంధువునను తన్న అర్థదన్న గిచ్చనే టిందక్తి తిరుగిపిచను. కత్తునో సహాను ఫిరవొప్పును తన్న కుదురిగెనన్న అన్నీ వేగించి అవన ఎడమలవక్తగవల్లి పితి పిదరు. అవరిందొందిగే విరభటదూ అవరన్న టిందానిపికిండండు ఆరమనయ దుర్గాదకడే యేరటిరు.

అవరు ఆరమనయన్న సమీపిసువ నేటిగే ముఖద్వారదబరి కత్తునీకర ఒందు గుంపు కాణిపికు. అవరు రాజ ద్వారమున్న ఒమయలు యత్తినుత్తిదరు. భీకరమొగి గలి సుత్త బంధువునను తన్న భరిదొందిగే అవరమేలింగివను.

[ఇన్నొ ఇదే]

ಪತಿಯನ್ನು ಗದ್ದ ಪತ್ನಿ

ಕೋಸಲದೇಶದ ರಾಜನಬಳಿ ವೀರಸೇನ ನೆಂಬ ಸಾಮಂತನಿದ್ದನು. ಆತನು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ದಿಂದ ಸಾಯುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಜಯಂತನೆಂಬ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮಗನಿದ್ದನು. ಜಯಂತನೊಂದಿಗೆ ಮಾಲಿನಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿ ಯನ್ನೂ ಸಹ ಆತನು ಸಾಕುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯನ ಮಗಳು ಮಾಲಿನಿ. ಆಕೆಯ ತಂದೆ ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ. ಆತನು ಸಾಯುವ ಮುಂಚೆ ತನ್ನ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಮಾಲಿನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋ ಗಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು. ತಂದೆ ಸತ್ತ ನಂತರ ತಬ್ಬಲಿ ಮಾಲಿನಿಗೆ ವೀರಸೇನ ಮತ್ತು ಆತನ ಪತ್ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಆಸರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಮಗಳಂತೆಯೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಾಲಿನಿ ತುಂಬಾ ಜಾಣೆ. ಮಿತಭಾಷಿ. ವಿನಯವಿಧೇಯತೆಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಇಂಗಿ ತಜ್ಞಳು. ವೀರಸೇನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ

ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಕೆ ತನಗೂ, ಅವರಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆ ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಲೇ ಆಕೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಜಯಂತನನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ, ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. “ನರಿ ಎಲ್ಲಿ, ನಾಕ ಲೋಕವೆಲ್ಲಿ? ಜಯಂತನು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬಳು ರಾಜಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನಂತಹ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಆತನೇಕೆ ಮದುವೆಯಾದಾನು?” ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

ಜಯಂತನೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಂದೂ ಆಲೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ವಿನಯಶಾಲಿ ಯಾದುದರಿಂದ ಎಂದೂ ಆತನ ಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವೀರಸೇನನು ತೀರಿದನಂತರ ಕೋಸ ಲಾಧೀಶನು ಜಯಂತನಿಗೆ ಸುಧ್ಧಿ ಕಳುಹಿಸಿ ದನು. ರಾಜನಪರವಾಗಿ ಶಿಬ್ಭೂಷಣನೆಂಬಾ ತನು ಜಯಂತನ ಮಾತೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ

ಎಚ್. ಆರ್. ಮುಳಬೈಲು

ಯನ್ನು ಕಂಡು “ಅಮ್ಮಾ, ಮಹಾರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪತಿಯ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಜಯಂತನಿಗೆ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳು ರೋಗ ಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಗುಣಹೊಂದುವ ಕಾಹಿಲೆ ಆಗುವೆಂದು ರಾಜವೈದ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಡಮಾಡದೆ ತಮ್ಮ ಮಗ ಜಯಂತನನ್ನು ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾಲಿನಿಯ ತಂದೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆ ಮಹಾರಾಜರ ಬೇನೆಯನ್ನು ವಾಸಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು” ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಹೇಳಿದಳು. ಇವರ ಈ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಲಿ

ನಿಯ ನಯನಗಳು ತುಂಬಿಬಂದುವು. ತನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವಳೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಭಾವಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಆಕೆಯ ವ್ಯಸನದ ಕಾರಣವೇ ಬೇರೆ. ಜಯಂತನು ಹೊರಟುಹೋಗುವನೆಂದು ಆಕೆ ದುಃಖಿತಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಕೊಂಚ ದಿನಗಳಾದನಂತರ ಮಾಲಿನಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ “ಅಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ಯ ಔಷಧಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುತಃ ಅದರಿಂದ ಕೋಸಲದರಸರ ಬೇನೆ ಗುಣವಾಗಬಹುದು. ನಾನು ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು ಕಾತುರಳಾಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ನುಂದಹಾಸದಿಂದ “ಎಲ ಎಲಾ, ಹೋಟುಬ್ಬದ ಹುಡುಗಿ, ನೀನು ಕೋಸಲದರಸರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವೆಯಾ, ಇಲ್ಲ ಜಯಂತನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುವೆಯಾ, ಹೇಳು” ಎಂದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲು ಮಾಲಿನಿ ತನಗೆ ಜಯಂತ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅನುರಾಗವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಳು. “ಆದರೆ ಅವರ ಮಡದಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸಾಮಂತರು. ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಆಶ್ರಿತಳು. ಈಗ ನಾನು ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಹೋಗಲಪ್ಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಮಾಲಿನಿಯ ಪ್ರಯಾ

ಇಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಸಂಗಡ ಕೆಲವು ನೌಕರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಮಾಲಿನಿ ಬಹು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದಳು. ತಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ರಾಜನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿದಳು.

ತನ್ನ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಬಲ್ಲಳೇ ಎಂದು ರಾಜನು ಶಂಕಿಸಿದನು. ರಾಜವೈದ್ಯರೇ ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಕಾಹಿಲಿಗೆ ದಿವ್ಯಧವಿರುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

“ಅಮ್ಮಾ, ಮಗೂ. ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಧವಿಂದ ರೋಗ ಉಲ್ಬಣಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವೆನು. ನನ್ನ ರೋಗವಾಸಿಯಾದರೆ ನನ್ನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಂತರವೈಕೆ ನೀನು ಮೆಚ್ಚಿದಾತನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿನಗೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿ. ಈ ಷರತ್ತಿಗೆ ನೀನು ಒಪ್ಪುವಂತಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ನೀನು ದಿವ್ಯಧನನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು” ಎಂದ ರಾಜ.

ಮಾಲಿನಿ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳು. ರಾಜನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಹಿಲಿ ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ರಾಜನ ಆಸಂದಕ್ಕೆ ಪಾರನೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಸ್ಥಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ “ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಾಮಂತರು. ಇವರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊ” ಎಂದನು. ಮಾಲಿನಿ ಸುತ್ತಲೂ ಹಿಮ್ಮೆ ನೋಡಿದಳು.

ಆಕೆಗೆ ಜಯಂತನು ಕಾಣಿಸಿದನು. ಅರಸನಿಗೆ ಜಯಂತನನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ಅವರನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗ ಬಯಸುವೆನು” ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ. ರಾಜನು ಜಯಂತನನ್ನು ಕುರಿತು “ಜಯಂತ, ನೀನು ಈಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊ” ಎಂದನು.

ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಯಂತನು ಉರಿದಿದ್ದನು. “ಇವಳು ನಮ್ಮ ಅಸ್ತ್ರಿತಳು. ನಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವಳಿ. ಇವಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಲಿ?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದ ಕೇಳಿದನು.

ಮಾಲಿನಿ ಅವಮಾನದಿಂದ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ “ಮಹಾಪ್ರಭು, ತಮ್ಮ ಬೇನೆ ಗುಣವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಅದೇ ಸಂತೋಷ” ಎಂದಳು.

ಅಕೆ ಸುಮ್ಮನಾದರೂ ರಾಜನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಲಿನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ವಿಷಯಕ್ಕೆಂತಲೂ ತನ್ನ ಸಾಮಂತನೊಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದುದು ಆತನಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜಯಂತನು ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಹರಹಿದನು. ಅಂದೇ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮದುವೆಯಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಜಯಂತನು ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ರಾಜನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿವಾಹಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿದನಂತರ ಜಯಂತನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ “ಮನೆಸಾರಿಸಿ ದಾಪ್ತರಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಬಲತ್ಕಾರವಾಗಿ ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ

ನಾನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರಮಾಡಲಾರೆ. ನೀನು ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯಬಳಿಗೆ ಹೊರಟುಬಿಡು” ಎಂದನು.

“ನಾನು ನಿನ್ನ ದಾಸಿ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವಿದ್ದಂತೆ ಆಗಲಿ” ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ ಹಠಾಶಳಾಗಿ. ಅಕೆ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋದ ಕೆಲಸ ನೆರೆನೇರಿತು. ರಾಜನ ವ್ಯಾಧಿ ಗುಣವಾಯಿತು. ತಾನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ ಜಯಂತನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದಳು. ಆದರೂ ಅಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ಬಳಿಗೆ ದುಃಖಪೂರಿತಳಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದಳು. ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಜಯಂತನಿಂದ ಆಕೆ ಗೊಂದು ಪತ್ರ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ‘ನನ್ನ ಬೆರಳಲ್ಲಿರುವ ಉಂಗುರ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂದಂದು ನನ್ನನ್ನು ಗಂಡನೆಂದು ಕರೆ. ಆದರೆ ಆ ದಿನ

ಬರಲಾರದು, ನೆನಪಿರಲಿ' ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದನು. ಪತ್ರ ನೋಡಿ ಮಾಲಿನಿ ಕುಸಿದುಬಿದ್ದಳು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಸೋಸೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಾಲಿನಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಗನ ವರ್ತನೆ ಕಂಡು ಆಕೆ ಮಮ್ಮಲಮರುಗಿದಳು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಜಯಂತನು ಮಾಲಿನಿಗೆ ಬರೆದ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕೋಸಲದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಮಾಲಿನಿ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಂದನಂತರಮಾತ್ರ ತಾನು ಮತ್ತೆ ಕೋಸಲದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದನು. “ಗಂಡನನ್ನು ದೇಶಾಂತರ ಕಳುಹಿಸಿ ಮಹಾಪಾಪವನ್ನು ಮೂಟೆಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ.

ಈ ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿರಾಕೃತಳಾದ ಪತ್ನಿ ದೂರವಾದಳೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿ” ಎಂದು ಆತ್ಮೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಮಾಲಿನಿಯೊಂದಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಳು.

ಕೋಸಲದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜಯಂತನು ಕಾಶೀರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೌಕರಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಅವನು ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲಸೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಶೀರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ, ನೆರೆರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಯುದ್ಧ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಂತನು ತುಂಬಾ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಹೋರಾಡಿ ಎಲ್ಲರ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ತಾಯಿ

ಯಿಂದ ಮಾಲಿನಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದಳೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. ಅವನು ಅನಂದ ದಿಂದ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರಲು ಮಾಲಿನಿ ಕಾಶಿನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡಳು. ಆಕೆಗೆ ವಿಮಲಾದೇವಿಯೆಂಬ ವಿಧವೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟಳು. ವಿಮಲಾದೇವಿಯ ಗಂಡನು ತುಂಬಾ ಗೌರವದಿಂದ ಬಾಳಿಬದುಕಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆತನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದನಂತರ ವಿಮಲಾದೇವಿ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮಗಳು ನೀಲವೇಣಿ ನಿರ್ಗತಿಕರಾದರು. ವಿಮಲಾದೇವಿ ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಕಾಲನೂಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮಗಳು ನೀಲವೇಣಿ ಸುಂದರಿ. ಆಕೆಗೆ ಮದುವೆಯ

ವಯಸ್ಸು ಬಂದಿತ್ತು. ಕಾಶಿರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸೌಕರಿ ಪಡೆದನಂತರ ಜಯಂತನು ನೀಲವೇಣಿಯನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದನು. ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅನುರಾಗವುಂಟಾಯಿತು. ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಬಯಕೆಯಾಯಿತು. ಏಕಾಂತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ತನಗೊಮ್ಮೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೀಲವೇಣಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದನು. ನೀಲವೇಣಿ ಸಂಕುಚಿತ ಹೃದಯ ಳ್ಲ. ಬಡವಳಾದರೂ ಉತ್ತಮ ಕುಲದ ಯುವತಿಯವಳು. ಜಯಂತನಿಗೆ ಈಮೊದಲೇ ವಿವಾಹವಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಕೈಹಿಡಿದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಪರಿತ್ಯಜಿಸಿ ಕಾಶಿರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವನೆಂದೂ ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಎಂತಲೇ ಆಕೆ ಅವನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿದನಂತರ ಮಾಲಿನಿಗೆ ಒಂದು ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಆಕೆ ವಿಮಲಾದೇವಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ತಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತನಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಕೊಂಡಳು. ಮರುಕಗೊಂಡ ವಿಮಲಾದೇವಿ ಆಕೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳು.

“ಈಸಾರಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬಯಸಿದರೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿ. ಅವರು ಬಂದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಬದಲಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ನೀವು

ನನಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ” ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ. ತನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಮಾಲಿನಿ ಆಕೆ ತೋರಿಸಿದಳು. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಮಾಲಿನಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆಯಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲಿದ್ದ ಜಯಂತನಿಗೆ ಯಾರೋ ಬಂದು, ಮಾಲಿನಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋದಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದೂಸಹ ಮಾಲಿನಿ ಹೂಡಿದ ಆಟವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ಜಯಂತನ ಅನಂದ ಇಮ್ಮಡಿಸಿತು. ಬಹುಶಃ ಈಗ ನೀಲವೇಣಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮುನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನೀಲವೇಣಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಬಯಸಿದಂತೆ ನೀಲವೇಣಿ ಅವನನ್ನು ಅಂದುರಾತ್ರಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಮಾಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು.

ಕತ್ತಲಾದನಂತರ ಜಯಂತನು ನೀಲವೇಣಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ದಾಸಿಯೊಬ್ಬಳು ನೀಲವೇಣಿಯಿದ್ದ ಕೋಣೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಳು. ಆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಾಕೆ ತನ್ನ ಮಡದಿ ಮಾಲಿನಿಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ನೀಲವೇಣಿ ಎಂತಲೇ ನಂಬಿ ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ತನಗಿರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡನು.

ಮಾಲಿನಿಸಹ ತನಗೆ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಅನಂದ ತುಂಬಿತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾಲಿನಿಯು ನೀಲವೇಣಿಯಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಭಾವಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಆಕೆಗೆ ಎಂದೂ ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಈಗ ಆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.

“ನೀಲವೇಣಿ, ನನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸುವೆಯೆಂದು ನಾನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ನೆನೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿವಾಹಗಳುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನಂತರ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ

ಕೊಂಡು ವಿವಾಹವಾಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಜಯಂತ. “ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರುವ ಉಂಗುರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿ” ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ. ಆಕೆ ಅವನ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ತನಗೆ ಕೋಸಲ ರಾಜನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಗುರುತಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಮಾಲಿನಿಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ನೆನೆಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಜಯಂತನು ಮಾರನೇಯದಿನವೇ ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಅಂದೇ ಮಾಲಿನಿಸಹ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ವಿಮಲಾದೇವಿ ಮತ್ತು ನೀಲವೇಣಿಯರೊಂದಿಗೆ ಕೋಸಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವವೇಳೆಗೆ ರಾಜನು ಜಯಂತನ

ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂತು. ಆಕೆ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಳು.

ರಾಜನು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಲಿನಿ ಸತ್ತುಹೋದ ಸುದ್ದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಜಯಂತನು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಮಾಲಿನಿಯ ಮರಣವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿ ರಾಜನು ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡನು. ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಶಶಿಭೂಷಣನು “ಜಯಂತನು ನಿರ್ಭಾಗ್ಯನು. ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ, ತಾಯಿಗೆ ಮಡದಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ದ್ರೋಹಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಮಾಲಿನಿಯಂತಹ ಸುಂದರಿ, ಬುದ್ಧಿವಂತಳು, ಜಾಣೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗ

ಲಾರಳು” ಎಂದನು. ಜಯಂತನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸುವಂತೆ ರಾಜನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಜಯಂತನು ಬಂದು ರಾಜನಿಗೆ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕ್ಷಮೆಕೋರಿದನು.

ಪೂಜ್ಯಳಾದ ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮುಖ ನೋಡಿ, ಗತಿಸಿದ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯವರೊಂದಿಗೆ ನನಗಿದ್ದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು, ಆತನಿಗೆ ಜಯಂತನ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾಲಿನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಉಂಗುರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಒಂದುವೇಳೆ ತನಗೆ

ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಮಾದ ಒದಗಿದರೆಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ಮಾಲಿನಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಆ ಉಂಗುರ ಜಯಂತನ ಬೆರಳಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನು ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಕೊಲೆಮಾಡಿರಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಜಯಂತನನ್ನು ಬಂಧಿಸುವಂತೆ ಭಟರಿಗೆ ರಾಜನು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. “ಇದು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು?” ಎಂದು ಜಯಂತನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಯಾವಳೋ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಸೆದಳೆಂದು ಜಯಂತನು ಕಾಕಮ್ಮನ ಕಥೆ ಹೇಳಿದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿಮಲಾದೇವಿ, ನೀಲ ವೇಣೆಯರು ಬಂದರು. “ಮಹಾಪ್ರಭು, ಈ ಜಯಂತನು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ

ಯಾಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೀವು ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು ವಿಮಲಾದೇವಿ.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಗೆ ಹೆದರಿ ಜಯಂತನು ತಾನು ನೀಲವೇಣಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ವಿಷಯ ಸರಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ನೀಲವೇಣಿ ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಉಂಗುರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಈ ಉಂಗುರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಬೆರಳಲ್ಲಿರುವ ಉಂಗುರವನ್ನು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದಳು.

ಈ ನಾಟಕವಾಡಲು ಮಾಲಿನಿ ಜಯಂತನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು ನೀಲವೇಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮಾಲಿನಿಯ ಕೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತಾಯಿಮಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಸಂಶಯವಾಯಿತು.

“ಜಯಂತನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಉಂಗುರ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು? ನಿಜ ಹೇಳಿ. ಇಲ್ಲ

ದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಕಂಠಕ್ಕೆ ವ್ಯಸುತ್ರೇನೆ” ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದನು ಅರಸ.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ಆಗ್ರಹಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಆ ಉಂಗುರವನ್ನು ನಾವೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಪಡೆದೇವು. ಆಕೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ವಿಮಲಾದೇವಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ಕರೆತಂದಳು.

ಮಾಲಿನಿ ಕಾಣಿಸಿದಕೂಡಲೇ ರಾಜನಿಗೂ, ಜಯಂತನ ತಾಯಿಗೂ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಆಕೆಯ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಜಯಂತನಿಗೆ ಆಕಾರ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಂದುರಾತ್ರಿ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ತಾನು ನಡೆಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಅವನಿನ್ನೂ ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದುದು ತಾನು ತಾಳಿಕಟ್ಟಿದ ಮಡದಿಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಮಡದಿಗೆ ಕ್ಷಮಾವಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಜೀವಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಸಿರಿ ಸುಮರೆ

5

[ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರಿಸುವನದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಕ್ಕಾರ್ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನು ಅತ್ತಕಡೆ ಬಂದು ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಪುಸಿಸುಡಿದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕುದುರೆಯವೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ರೂಮ್ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸುಲ್ತಾನನ ಬಂದಿಯಾದನು. ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಬಯಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆಕೆಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿತ್ತು ಇತ್ತ ಅಕ್ಕಾರ್ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಕುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟು, ರೂಮ್ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಪರಸ್ಪರವರನ್ನು ರಾಜನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನಂತರವೇ ಅವರು ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಅಂತಲೇ ರಾಜಭಟರು ಅಕ್ಕಾರನನ್ನು ಅಂದು ಬಂದಿಬಾಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು ಅಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಿಗೂ ಅಕ್ಕಾರನಿಗೂ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. ಅಕ್ಕಾರನಿಗೆ ಸಿದ್ಧನ ಗುರುತು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ, ಸಿದ್ಧನಿಗೆ ಅಕ್ಕಾರನ ಗುರುತು ತಿಳಿಯದು]

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ರಾಜಭಟರು ಮಾರಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರಭುಗಳಮುಂದೆ ಹಾಜರು ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ಕಾರನನ್ನು ಸುಲ್ತಾನನ ಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸೆರೆ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅವನು ಪರ ಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುಲ್ತಾನನಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಸ್ಥಳದವನೆಂದೂ, ಹಿಂದಿನದಿನ ಸಂಜೆಹೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಸುನಂದಾದೇವಿ

ಸುಲ್ತಾನನು ಅಕ್ಕಾರನನ್ನು ಅವನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. “ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹರ್ಷಾ. ನನ್ನದು ಪರ್ಷಿಯಾದೇಶ. ನಾನು ಮನೋವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡುತ್ತಾ ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರಿ ಭಾರಿ ರುಮಾಲು ಸುತ್ತಿ, ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ನನಗೆ ಸರಿಬೀಳದು. ನನಗೆ ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಕ್ಕಾರ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ “ನಿನ್ನಂತಹ ವೈದ್ಯನ ಸಹಾಯ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆಕೆ ಭೂತ ಸೇವಿತನಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆಕೆಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಿ,

ಸರಿಮಾಡಿದರೆ ನೀನು ಕೋರಿದುದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾ ಕರುಣಿಸಲಿ. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಕೋ ತಾವು ಹೇಳಬಲ್ಲೀರಾ?” ಅಕ್ಕಾರ ಕೇಳಿದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ “ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ಕತ್ತಲೆಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಮರದ ಕುದುರೆ ಏನಾಯಿತು?” ಅಕ್ಕಾರ ಕಾತುರಸ್ಪರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನ ಸೇವಕರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದೆ” ಎಂದನು ಸುಲ್ತಾನ.

ಅಕ್ಕಾರನಿಗೆ ಕುದುರೆಯ ಕೀಲುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಸುಲ್ತಾನನೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನಾನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆ ಕೀಲುಕುದುರೆಗೂ ಈ ಕನ್ಯೆಯ ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮೆಗಳೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿರಬಹುದು” ಎಂದನು.

“ಆಗತ್ಯವಾಗಿ. ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಅಕ್ಕಾರನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕುದುರೆಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಕ್ಕಾರನು ಕುದುರೆ

ಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದನು. ಕುದುರೆಯ ಕೇಲುಗಳೆಲ್ಲ ನೆಟ್ಟಗೆವೆಯೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಯಿತು.

“ಅಲ್ಲಾ ಕರುಣಿಸಲಿ. ನಾವು ಈಗ ರೋಗಿ ಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು. ಆಕೆಯ ಬೇಸೆಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಭರವಸೆ ಈಗ ನನಗಿದೆ” ಎಂದ ಅಕ್ಕಾರ್.

ಇಬ್ಬರೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹರ್ ಇದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದರು. ಆಕೆ ಕೈ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಲ್ಲಗಲ್ಲ ಬಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅರಿವೆ ಹರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಕ್ಕಾರ್ ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಅದೆಲ್ಲ ಬರಿ ನಟನೆಯೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅವನು ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ “ಪ್ರಭುವಿನ ಸುಂದರಿ,

ನಿನಗೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗಲಿ” ಎಂದನು. ಅವನ ಕಂಠಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಜಿಟ್ಟಿಬಿದ್ದು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದಳು. ಆಕೆ ಅನಂದಪರವಶಳಾಗಿ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚಿ ಮೂರ್ಛಿತಳಾದಳು. ವೈದ್ಯ ನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಭೂತವು ಪರಾರಿ ಯಾಯಿತೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಆತನನ್ನು ಕೊರಡಿಯಹೊರಗೆ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಅಕ್ಕಾರ್ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಗೆ ಅರೈಕೆ ಮಾಡಿದನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದನಂತರ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂತು. ತರುವಾಯ ಅವನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ “ಪ್ರಿಯೇ, ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಸಹನೆ ಯಿಂದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಈ ಸುಲ್ತಾನನ ಸೆರೆಯಿಂದ

ಹೊರಬೀಳಬಹುದು. ನಿನಗೆ ಭೂಕುಟದಿಂದ ಯೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನೀನೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು” ಎಂದನು. ನಹರ ಸರಿಯೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಳು.

ಆಕ್ಬಾರನು ಸುಲ್ತಾನನಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಈಕೆಗೆ ದೆವ್ವಹಿಡಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಿಡಿಸುವೆನು. ಈಗ ನೀವು ಹೋಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿ. ನೀವು ಆಕೆಗೆ ಎನ್ನೆನು ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವಿರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ” ಎಂದ.

ಆಜ್ಞೆಯಿಗೊಂಡ ಸುಲ್ತಾನನು ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹರಳನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಆಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು

ವಿನಯದಿಂದ ಸಲಾಮು ಮಾಡಿದಳು. “ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿರಾ? ಧನ್ಯವಾದ” ಎಂದಳು.

ಆಕೆಯ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟ ಅಮೃತ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸುಲ್ತಾನನ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದಾಸಿಯ ರನ್ನೂ, ಪೊಜ್ಜಾಗಳನ್ನೂ ಕರೆದು “ನೀವು ಈಕೆಯನ್ನು ಸ್ನಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಸೀತಾಂಬರವನ್ನು ಉಡಿಸಿ, ಅಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಅವರು ಆಕೆಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ರಾಜೋಚಿತ ವಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಉಡಿಸಿ, ಕೊರಳಿಗೆ ರತ್ನ ಹಾರ ಹಾಕಿದರು. ಆಕೆ ಹುಣ್ಣುಮೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಾ ಸುಲ್ತಾನನಬಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲ ನಡಿಯಡುತ್ತಾ ಬಂದಳು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಆಕ್ಬಾರನಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ನನಗಿಷ್ಟು ಅನಂದವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿದ ನೀನು ಪಾಪವನ್ನೆ ವೈದ್ಯನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಯುಗ ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಲಿ?” ಎಂದನು.

“ಮಹಾಪ್ರಭು, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಳಿದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪನೆಯಾದರೆ ಅವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕುದುರೆಯಲ್ಲೇ ದೆವ್ವದ ರಹಸ್ಯವಿದೆ. ನನಗೆ ಮೊದಲೇ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಆ ದೆವ್ವಕ್ಕೆ ಮಾರಣಹೋಮ ಮಾಡಲು ನಾವು ಆ ಕುದುರೆ ಮೊದಲು ನಿಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕುದುರೆ ಮತ್ತು

ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ದೆವ್ವನನ್ನು ಒಡಿಸದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಅದು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಪಿಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಸಾರಿ ನಾನು ಬಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಹ ತೊಂದರೆ ಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಆಕಾರ್.

ಸುಲ್ತಾನನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನೂ, ಆತನ ಸರಿವಾರವೂ, ಆಕಾರ್, ನಹರ್ ನಗರದಾಚೆಯಿದ್ದ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟರು. ರಾಜಕುಮಾರನು ಮರದಕುದುರೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಯಿಡಿಸಿ ಅವರಮೇಲೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನ ಮತ್ತು ಆತನ ಸರಿವಾರನನ್ನು ತುಸದೂರ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಸುಲ್ತಾನ ನೊಂದಿಗೆ ಓಗೊಂದನು. “ಮಹಾಪ್ರಭು, ಈ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭೂತನನ್ನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಆ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಕುದುರೆ ಮೆಲ್ಲ ನಡಿಯುತ್ತ ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ತರುವಾಯ ನೀವು ಆ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಮಮನೆಯಾಗ ಬಹುದು. ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ದೆವ್ವ ಆಕೆಯನ್ನು ಪಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.”

ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ಸುಖವಾದ್ದಾಯಿತಾಯಿತು. ಬೇಸವಿಲ್ಲದ ಆತ್ಮ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಚೋದ್ವನನ್ನು ನೋಡಲು ಆತನು ಕುತೂಹಲ

ಗೊಂಡನು. ಆಕಾರನು ಕುದುರೆಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿಕೀಲನ್ನು ಒತ್ತಿದನು. ಕುದುರೆ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಎವೆಯುಕ್ಕವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು.

ಆಲ್ಲಿಗೆ ತನ್ನ ಆಟ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಸುಲ್ತಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತ ಆತನು ಅಂದೆಲ್ಲಾ ಆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದನು. ಅರಸನಿಗೆ ಹೋದನಂತರ ಸಹ ಕುದುರೆ ಈಗ ಬರಬಹುದು. ಆಗ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಆರೆ ನಿರಾರೆಯೆಂದು ತಿಳಿದ ನಂತರ ಕತ್ತಲು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿದ್ದ ಎದ್ದನನ್ನು ತನ್ನ ಮರಿಗೆ ಬರಮಾಡಿ “ಎಲವೋ, ನೀನು, ಆ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ದೆವ್ವವಿರುವ ವಿಷಯ

ನೇಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ? ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿದ ವೈದ್ಯನನ್ನೂ, ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನೂ ಸಹ ದೆವ್ವ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಯಿತು. ಸಾಸ, ಅಪರೇಸಾದರೋ ಏನೋ! ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ನೀನೇ! ನಿನ್ನ ತಲೆ ತೆಗೆಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದನು.

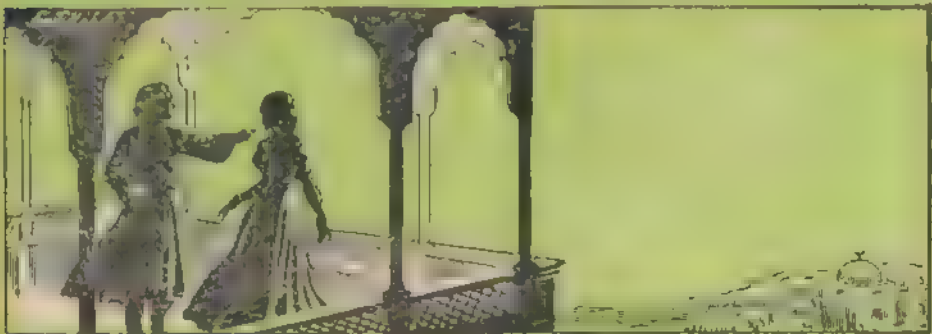
ಆತನು ಕೈ ಎತ್ತಿದಕೂಡಲೇ ಭಟನೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಸಿದ್ಧನ ತಲೆ ಹಾರಿಸಿದನು.

ಇತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರ ಅಕ್ಕಾರ್ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳೊಂದಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಈಸಾರಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರವನದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ನೆಟ್ಟಗೆ ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಮೇಲಿನ ಮಾಡಿನಮೇಲೆ ಇಳಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಆತನು ಪ್ರಿಯಳೊಂದಿಗೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಪಡಸಾಲೆಗೆ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರು ಚಿಂತಾ ಮಗ್ನರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. “ಅಮ್ಮಾ, ಅಪ್ಪಾ” ಎಂಬ

ಕುಮಾರನ ದನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಜೀವವು ಬಂದಂತಾಯಿತು.

ರಾಜಕುಮಾರ ಅಕ್ಕಾರ್ ಮತ್ತು ಸನಾರಾಜಕುಮಾರಿ ನಹರ್‌ಗೆ ವೈಭವದಿಂದ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಮೆರವಣಿಗೆ, ಉತ್ಸವಗಳು, ವಿನೋದಗಳು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ತನಕ ಸಾಗಿದುವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಾರ್ ನಡೆದ ಯಾವತ್ತೂ ವಿಷಯವನ್ನು ಪತ್ರದ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಮಾನಸಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸನಾರಾಜನಿಗೂ, ಆತನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಯಥೇಚ್ಛವಾದ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ದೂತರೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಸಾಬೂರ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮರದಕುದುರೆಯನ್ನು ಚೂರುಚೂರು ಮಾಡಿಸಿ, ಅದರ ಯಂತ್ರವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ತನಕ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಾವ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಮರಣಾನಂತರ ಅಕ್ಕಾರ್ ಎರಡು ದೇಶಗಳಿಗೂ ರಾಜನಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. [ಮುಗಿಯಿತು]

ಬಾಗದಾದ್ ನಗರದ ಖಲೀಫ ಹರೂನ್ ಅಲ್ ರಷೀದ್ ಒಂದು ದಿನ ಮಾರುವೇಷ ದಲ್ಲಿ ನಗರ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅವನ ಸಂಗಡ ಮಂತ್ರಿ ಜಾಫರ್, ಅಂಗರಕ್ಷಕ ಮಸ್ತೂರ್ ಸಹ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಟೈಗ್ರಿಸ್ ನದಿಯಮೇಲಿನ ಕಲ್ಲುಸೇತುವೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು, ಅಷ್ಟೊಬ್ಬ ಅಂಧಭಿಕ್ಷುಕನು ದಾರಿಹೋಕರಮುಂದೆ ಕೈಯೊಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ಮುದುಕನನ್ನು ಕಂಡು ಖಲೀಫಾಗೆ ತುಂಬಾ ಮರುಕವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಭಿಕ್ಷುಕನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಆ ವೃದ್ಧನು ಖಲೀಫಾನ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು, “ಸ್ವಾಮಿ, ಅಲ್ಲಾ ಸಿನ್ನುನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಒಂದೇಟು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ ಬೇಕು” ಎಂದು ಅವರ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ಖಲೀಫಾ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ “ಅಯ್ಯಾ, ಕೊಟ್ಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಹೊಡೆಯುವುದುಂಟೆ? ಅದರಲ್ಲೂ ಸಿನ್ನಂತಹ ವೃದ್ಧನನ್ನು ಹೊಡೆದರೆ ಅಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಾನೆಯೇ?” ಎಂದನು.

ಅದರೆ ಕುರುಡನು ಅವನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. “ಸ್ವಾಮಿ, ಪೆಟ್ಟುಪಡೆಯದೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಧರ್ಮದಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರೆ. ನನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ನೀವು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ನೆರವೇರಿಸುವಿರಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ” ಎಂದು ವೃದ್ಧ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರು ನೋಡಿ ನಕ್ಕಾರಂಬ ಸಂಕೋಚ ಖಲೀಫನಿಗೆ. ಅದರೆ ಮುದುಕ ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಖಲೀಫಾ ಆ ಮುದುಕನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೊಂದು ಪೆಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟುಮುಂದೆ ನಡೆದನು. ಅಂಧನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಖಲೀಫಾ ಜಾಪರನೊಂದಿಗೆ “ಈ ವೃದ್ಧನ ಕಥೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಕುತೂ

ಹಲವಾಗಿದೆ. ನೀನು ಅವನಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸು” ಎಂದನು. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಜಾಫರ್ ಹೋಗಿ ಒಲೀಫರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಿದನು.

ಮಾರಸೇಯದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿಸಿದನಂತರ ಖಲೀಫಾ ದಿವಾನಖಾನೆಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಜಾಫರ್ ಅವರ ವೃದ್ಧನನ್ನು ಅವರಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಖಲೀಫನು ಅಜ್ಜಿ ಮಾಡಲು ವೃದ್ಧನು ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು:

“ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬಾಬಾಅಬ್ದುಲ್ಲಾ. ನಾನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಕಷ್ಟಜೀವಿತದ ಫಲ

ವಾಗಿ ನಾನು ಎಂಬತ್ತು ಒಂಟಿಗಳ ಒಡೆಯ ನಾದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವರ್ತಕರಿಗೂ, ಯಾತ್ರಿಕರಿಗೂ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣ ಗಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಧನಿಕನಾಗಬೇಕೆಂದು ಕನಸುಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಒಂದುಸಾರಿ ನಾನು ಇಂಡಿಯಾದೇಶಕ್ಕೆ ರವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸರಕನ್ನು ಬಸ್ತಾರೇವಿಗೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಬಸ್ತಾದಿಂದ ನಾನು ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೋಟ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಯಿಸಿ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಫಕೀರನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲಿನ ಅಜಾರದವ್ವಕಾರ ನಾನು ನನ್ನ ಅಹಾರವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಊಟಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ, ಹಾಗೇ ಹರಜೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿಡ್ತೆವು. ಮಾತಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕನಸನ್ನು ಕುರಿತು ಫಕೀರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆತನು ನಕ್ಕು “ಹುಚ್ಚ, ಅದೃಷ್ಟಕೂಡಿ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನವಸಿಂಧಿಗಳೇ ಸಿಗುವಾಗ ನೀನು ಕನಸುಕಾಣುವುದು ಹುಂಬತನವಲ್ಲವೇ? ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನೀನು ಕೇಳುವೇ? ನಾನಿಂದು ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸಿದುದು ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂತಲೇ ಭಾವಿಸು. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾ” ಎಂದನು. ನಾನು ಅನಂದಿಸಿ, ಫಕೀರನ ಸಂಗಡ

ಹೊರಟೆನು. ಒಂದುಗಂಟಿ ಹೊತ್ತು ನಡೆದ ನಂತರ ನಾವೊಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಕಣಿವೆಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಕಣಿವೆಯ ಒಂದುಕಡೆ ಎತ್ತರವಾದ ಬೆಟ್ಟ ನಿಹಾರಣೆ ನಿಂತಿತ್ತು.

“ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿ ಬಾ. ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಹಣದ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಹೇರಿ ಸೋಣ” ಎಂದು ಘೋರನು ಹೇಳಿದನು. ನಾನು ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಘೋರನು ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದರಳಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಉರಿ ಹಾಕಿದನು. ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತ. ಏನೋ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೊಗೆ ಚದರಿದನಂತರ ಬೆಟ್ಟದ ಒಂದು ಬಂಡೆ ಸೀಳಿ ಒಳಗಿದ್ದ ಗುಹೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಆ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳೂ, ರತ್ನ ರಾಶಿಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ನಾನು ಅತುರದಿಂದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸ ತೊಡಗಿದೆ. ಆಗ ಘೋರನು “ಎಲವೋ ಮತಿಗೇಡಿ, ನಿನ್ನ ಒಂಟಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಬಂಗಾರ ತಾನೇ ಹೊರಬಿಲ್ಲುವು? ಅದರಹಿಂದೆ ಇರುವ ರತ್ನ ರಾಶಿಯನ್ನು ನೋಡು. ಅದು ಬಂಗಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೂರ ರಷ್ಟುಭಾರ ಕಡಿಮೆ, ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚು; ಅದುದರಿಂದ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊ” ಎಂದನು.

ನನಗೆ ಆಗ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ನಾನು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಚೀಲಗಳ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿ ಒಂಟಿಗಳಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ

ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಅತನು
“ಇನ್ನು ಗವಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಡಬಹುದಷ್ಟೇ?” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಜಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಭರಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎಂಬತ್ತು ಸಾವಿರ ಒಂಟೆಗಳಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು! ಕೇವಲ ಎಂಬತ್ತು ಒಂಟೆಗಳು ಮಾತ್ರವಿದ್ದುನಲ್ಲಾ, ಎಂದು ನಾನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಆ ಭರಣಿಯನ್ನು ಫಕೀರನು ತನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. “ಇದರಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಂಜನದ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದನು ಫಕೀರ. ಜಾಡಿಯಿಂದ ನಾನೂ ಒಂದು ಭರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು

ಯತ್ನಿಸಲು, ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಕಡೆದು
“ಇಂದಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು” ಎಂದನು.

ನಾವು ಹೊರಗೆ ಬಂದನಂತರ ಫಕೀರನು ಏನೋ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಲೂ, ಕಲ್ಲುಬಂಡೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ಬಂಡೆ ಸೀಳಿದ ಸ್ಥಳದ ಗುರುತು ಸಹ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

“ನಾವು ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಈ ರತ್ನರಾಸಿಯನ್ನು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದ ಫಕೀರ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿದೆ: “ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಧಭಾಗ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ನನ್ನ ಒಂಟೆಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಈ ರತ್ನರಾಸಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು? ನಾನು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಪ್ರಯಾಸವಿಂದ ಆ ಚೀಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂಟೆಗಳಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದೆ. ಆಗ ಅತನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದಾದರೂ ಏನು—ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ನಗುತ್ತಿದ್ದ! ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ!!

ನಾವು ಹೊರಟ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ “ಅಯ್ಯಾ ಫಕೀರನೇ, ಸನ್ಮಾನ ಯಂತ್ರಿಸುವ ನಿನಗೆ ನಲವತ್ತು ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲಿರುವ ರತ್ನಗಳೇಕೆ? ರತ್ನರಾಸಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ತೋರಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಭಾಗ ಕೊಡಬೇಕೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಅತನು ಆಗ್ರಹ ಕೊಳ್ಳದೆ “ಹುಚ್ಚನೇ,

ನಾನು ಇದನ್ನು ಬಡಬಗ್ಗಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತೇನೆ. ಸಿನಗೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು— ಪ್ರತಿ ಒಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಸಿರುವ ರತ್ನಗಳು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ರಾಜನ ಬೊಕ್ಕಸವನ್ನೇ ಮೂರಿರುವುದು. ನೀನು ಈಗ ನಲವತ್ತು ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಸಿನ್ನಷ್ಟು ಸಿರಿವಂತನು ಬಾಗದಾದಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬ ಸಿರಲಾರನು. ಸುಮ್ಮನೆ ದುರಾಸೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಡ” ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆತನ ಮಾತು ಸತ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಾನು ಹೀಗೆಂದೆ: “ಆದರೆ ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸ. ಅಭಾಸವಿಲ್ಲದ ನೀನು ನಲವತ್ತು ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರೆ. ಅವುಗಳಷ್ಟೂ ನಿನಗೆ ದಕ್ಕುವವೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ ರತ್ನರಾಸಿಯಿರುವ ಸ್ಥಳ ತಿಳಿದಿದೆ. ಬೇಕೆಂದಾಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರತ್ನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದಲ್ಲಾ! ಈಗ ಕೆಲವೇ ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರಾಯಿತು. ಆದು ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸ. ಏನು ಹೇಳುವೆ?”

“ಸರಿ, ಆದೂ ನಿಜವೇ ಅನ್ನು. ನನಗೆ ಇವತ್ತು ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಡು, ಸಾಕು” ಎಂದ ಫಕೀರ. ಆತನಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದುದು ನನಗೆ ಅತೀವ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ಇವತ್ತು ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ.

ಆತನು ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಸ್ತಾನಗರದ ವಾಂಹಿಡಿದನು. ನಾನು ಬಾಗದಾದಿನಕಡೆ ನಡೆದೆ.

ಆದರೆ ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋದನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ದುರಾಸೆ ಕಿತ್ತುತ್ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಫಕೀರನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಇವತ್ತು ಒಂಟಿಗಳಮೇಲಿದ್ದ ರತ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಸಹ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ನಾನು ನನ್ನ ಒಂಟಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಫಕೀರನನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾ, ಆತನತ್ತ ಓಡಿದೆ. ನನ್ನ ದನಿಕೇಳಿ ಆತನು ಪಟಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.

ನಾನು ಫಕೀರನಿಗೆ ಏನೇನೋ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳಿ, ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಇವತ್ತು ಒಂಟಿಗಳಮೇಲಿರುವ ರತ್ನಗಳನ್ನು ನನಗೇ ಕೊಟ್ಟು

ಹೋಗುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಉದಾರ ಹೃದಯದಿಂದ ಆತನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಬಿಗಿವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡೆ. ಆಗ ಫಕೀರನು “ತಮ್ಮಾ, ಆಲ್ಲಾ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಈ ಹಣವನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಖರ್ಚುಮಾಡು. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನೆಂದೂ ಮರೆಯಬೇಡ” ಎಂದನು.

ಆಗಲೇ ಹೊರಟು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು! ಆದರೆ ಅಂದು ನನ್ನ ಅವೃಷ್ಟಿ ನೆಟ್ಟಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಫಕೀರನು ತನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಕಿಸೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದ ಭರಣಿಯ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತು. ಅದನ್ನೂ ಪಡೆದಹೊರತು ನನ್ನ ಅವೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದೆಂದು ತೋರಿತು. ಆದರಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತರವಾದ ವಸ್ತುವೇನೋ ಇರಬೇಕು.

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಫಕೀರನು ಆ ಭರಣಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನಗೆ ರತ್ನರಾಸಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಆಹ್ಲಾ, ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳು. ಆ ಅಂಜನದಿಂದ ಏನು ಮಾಡುವೆ? ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಆ ಭರಣಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬಾರದೆ?” ಎಂದೆ. ಫಕೀರನು ಅದನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಆತನನ್ನು ಕೊಂದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಆತನು ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಆ ಭರಣಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ನನ್ನಿಂದ ಇನ್ನು ಯಾವ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಹೇಳು, ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು. ನಾನು ಭರಣಿಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು

“అక్కా, ఈ అంజనవింద అగున టువ యోగవేనోనా తువ వివరవాగి హేళి పుణ్యకట్టకూ” ఎందే.

“ఈ అంజనవన్న ఎడగణ్ణన రిప్పేయ అంటిగే హట్టి కేండరే భూగభద్రులరువ నిధినిక్లేపగళేల్లా కాణ్ణసువుచ్చ. అదన్న బలగణ్ణగే హట్టి కేండరే ఎరడు కణ్ణు గళూ ఇంగిహోగుత్తవే” ఎంద ఫకీర.

ఇప్పు హేళి ఫకీరను హోగలు సిద్ధ నాదను. నాను ఆగ ఆతన అంగియన్న జగ్గిపిడిదు “ఇదర ప్రభావవన్నూ సువ నీవే తోరిసిదరే ధన్యనాగువేను. అదన్న నన్న ఎడగణ్ణగే స్వల్ప బలి యిరి” ఎందే.

ఫకీరను స్వల్ప అంజనవన్న తేగేదు నన్న ఎడగణ్ణన రిప్పేయమేటి. మత్తు కణ్ణన సుత్తలూ బలిదు “ఈగ బలగణ్ణ ముట్టి కేండ, ఎడగణ్ణ మూత్ర తేగేదు నోణడు” ఎందను. నాను హాగేయే మూడిదే. నన్న ఎడగణ్ణగేదురాగిరువ దృత్త కాణ్ణసువ బచలాగి, భూమియల్లి. బిట్టగళల్లి, భారి భారి వృక్షగళ కళగే మత్తు సముద్రద తళదల్లి ఇరువ నిధి నిక్లేపగళు కాణ్ణసిదుచ్చ. బలగణ్ణుతేరిదే. ఆగ ననగే మూమూలు దృష్టి లభిసితు.

ఎరడనే విషయ ననగే సందేహాస్పద వాగి తోరితు. ఒందు కణ్ణగే హట్టి కేండరే ఇంతక అద్భుతవాద నోట

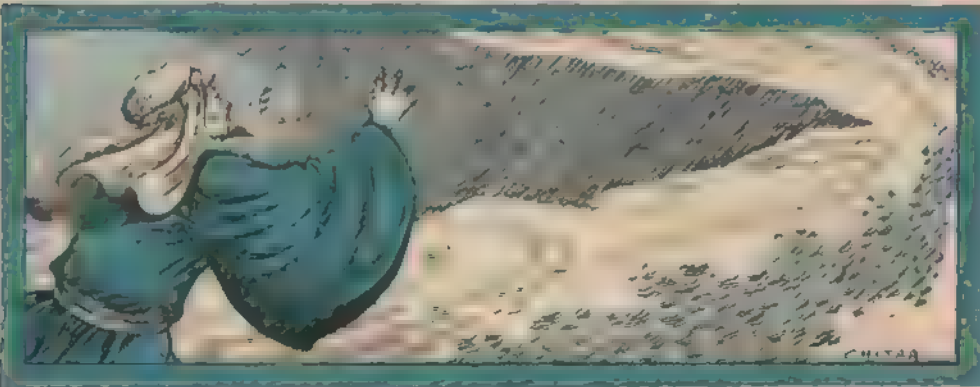
ಕಾಣಬರುವ ಅಂಜನ ಮತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಇಂಗಿಯೋಗುವುದೆಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹುರಳಿವೆಂದು ತೋರಿತು. ಬಲಗಣ್ಣಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆತ ಈ ಬಗೆಯ ಹೆದರಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು.

“ಅಣ್ಣಾ, ಅಂಜನವನ್ನು ಬಲಗಣ್ಣುಗೂ ಹಚ್ಚು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೆ ಲೀಪಿಸಿದರೆ ನಾನು ಕಂಡ ನಿಧಿಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನ ವಶವಾಗುವವೆಂದು ಮೋಸಮಾಡುವೆಯಾ?” ಎಂದೆ.

ಈಬಾರಿ ಫಕೀರನಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪಬಂತು. “ನಿನ್ನ ಸಾತವನ್ನು ನೀನೇ ಕೊರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ. ನಾನು ಅಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಡು” ಎಂದನಾತ. ಆದರೆ ನಾನು ಆತನನ್ನು ಹೋಗಲು ಬಿಡದೆ, ನನ್ನ ಬಲಗಣ್ಣುಗೂ ಸಹ ಅಂಜನವನ್ನು ಆತನಿಂದ ಹಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಂಡೆ. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡೂ ಕುರುಡಾಗಿಹೋದುವು.

ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಿಲಾಭವನ್ನುಮಾತ್ರ ಕೊಡುವಂತೆ ಫಕೀರನನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಫಕೀರನು ಜವಾಬುಕೊಡದೆ ರತ್ನ ತುಂಬಿದ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಹೇರಿದ್ದ ನನ್ನ ಎಂಬತ್ತು ಒಂಟಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ನಾನು ಅಜ್ಜೀ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಗನಾಗಿ ಉಳಿದೆನು. ಮಾರನೇಯದಿನ ಆತ್ಮಕವೆ ಬಂದ ವರ್ತಕರು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಗದಾದಿಗೆ ತಂದು ಸೇರಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಭಿಕ್ಷುಕನಾಗಿ ನನಗೆ ಧರ್ಮಮಾಡಿದವರಿಂದ ಹೊಡೆಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ನಿಯಮ.”

ಅವನ ದುಃಖಮಯವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಖಲೀಫನು ಕೇಳಿ “ಬಾಬಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ ದುರಾಸೆಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡದಿರು. ನಾನು ನಿನಗೆ ದಿನಾ ಹತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಜೀವಿಸಿರುವಷ್ಟುಕಾಲವೂ ನಿನ್ನ ಪೋಷಣೆ ನಡೆಯಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಪ್ರತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಶತ್ರು

ಹರವನ್ನು ಬಿಡದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮರದ ಬಳಿಗೆ ವುನ ಹೋಗಿ, ಶವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಮಸಣದತ್ತ ಮೌನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇತಾಳ “ ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಂತಹ ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಗಳು ವೈರ್ಭಕ್ತರ ಮಕ್ಕಳೆ ಗುರಿಯಾಗುವರು. ರಾಜಭೂಷಣನಂತಹ ಮಹಾದ್ರೋಹಿಗಳು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಸಿಲುಕದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆತನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳು” ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿತು:

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಣಿಪ್ರಸ್ಥನೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ರಾಜಭೂಷಣನೆಂಬ ವೈದ್ಯನಿದ್ದನು. ಅವನು ಭರತಖಂಡದಲಿಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿದ್ದನು. ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಘನಪಂಡಿತರನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ, ಅವರಿಂದ ಅನೇಕ ಚಿಕಿತ್ಸಾರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಮಣಿಪ್ರಸ್ಥ ರಾಜನಬಳಿ ರಾಜವೈದ್ಯನಾಗಿದ್ದನು. ರಾಜ

ಬೇತಾಳ ಕಥೆಗಳು

ಭೂಷಣನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯನಾಗಿದ್ದರೂ, ಫೈದ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಪರಾಕ್ರಮ ದಲ್ಲೂ ಅಸದೃಶನಾಗಿದ್ದನು.

ಮುಗ್ಧಪ್ರಸ್ಥದ ರಾಜಕುಮಾರ ಜಯ ಭದ್ರನು ದುರಂಹಂಕಾರಿ, ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ. ಅವನು ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಕೆಲವು ಉಂಡಾದಿ ಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಬಳಿ ನೌಕರಿ ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಜನರಿಗೆ ಕೀಟಲೆಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರಚಾರಕಂಟಕನಾಗಿದ್ದನು.

ಜಯಭದ್ರನು ರಾಜಭೂಷಣನೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರುಬಾರಿ ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ, ಅಲಕ್ಷ್ಯ ವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ವರ್ತನೆ ಕಂಡು ರಾಜವೈದ್ಯನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ

ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಭೂಷ ಣನು “ಮಹಾಪ್ರಭು, ಮಾನವನಿಗೆ ಉಚಿತ ವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನು.

ಜಯಭದ್ರನಿಗೆ ರಾಜಭೂಷಣನ ಮೇಲೆ ಆಗ್ರಹವೆಂಬಾಯಿತು. “ಈ ರಾಜಭೂಷಣಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕು” ಎಂದುಕೊಂಡ. ಅವನಿಗೆ ಅಂತಹುದೊಂದು ಅವಕಾಶವೂ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಒಂದುದಿನ ಸಂಜೆ ಜಯಭದ್ರನೂ, ಅವನ ಮಿತ್ರನಾದ ವೀರವರ್ಮನೂ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರಲು, ರಾಜಭೂಷಣನು ಆಶ್ಚರ್ಯವರಿತವರಾಗಿದ್ದು ಬಂದನು. ಜಯ ಭದ್ರನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ರಾಜಭೂಷಣನ

ಕುದುರೆಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಓಡಿಸಿ “ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೌರವ ತೋರಬೇಕೋ ನಾನು ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದೇ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವ ಮರ್ಯಾದೆ” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದನು.

ಆತ ರಕ್ತಸೆಗಾಗಿ ರಾಜಭೂಷಣನೂ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈವರೂ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು ಕಾದಾಡ ತೊಡಗಿದರು. ರಾಜಕುಮಾರನ ಸಂಗಡಿಗೆ ವೀರವರ್ಮನೂ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು, ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದು, ರಾಜಕುಮಾರನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಜಯಭದ್ರನಿಗೆ ಬಾಯಿಮಾತಿನಲ್ಲಿಷ್ಟೆ ಪೌರುಷ ಕೈಗಳಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಭೂಷಣನು

ತನ್ನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರನ ತಲೆ ಕೆಡ ವಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಲು ವೀರವರ್ಮನು ಅಡ್ಡ ಬಂದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ವೀರವರ್ಮನ ತಲೆ ಎರಡು ತುಂಡಾಯಿತು. ಜಯಭದ್ರನು ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಪರಾರಿಯಾದನು.

ತಾನಿನ್ನು ಮಣಿಪ್ರಸ್ತದಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ಲೇಮವಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜಭೂಷಣನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅಂದೇ ಆ ನಗರವನ್ನು ಬಿಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೆರೆ ರಾಜ್ಯದಕಡೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸಿದನು. ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೊರೆದರೆ ಯಾವಭೇತಿಯೂ ಇರಲಾರದು. ಅವನು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಸರಿಹದ್ದನ್ನು ದಾಟುವವೊದಲೇ ಬೆಳಗಾಯಿತು.

ಕುದುರೆ ಓಡಿಹಿಡಿ ಶುಂಬಾ ಬಳಲಿತ್ತು. ರಾಜಭೂಷಣನೂ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಿದ್ರಾಹಾರಗಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಬೆಳಗಾಗುವವೇಳೆಗೆ ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ಕಾಣಿಸಿತು. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕತ್ತಲಾದ ನಂತರ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಶತ್ರುಂಜಯನರ್ಮನೆಂಬಾತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಭೂಷಣನಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಶತ್ರುಂಜಯನು ವೃದ್ಧನು. ಆತನು ಸಾಕು ಕಾರನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಉನ್ನತ ವಂತದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದನು. ಆತನ ಆಳಿಯ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಆಧಿಕಾರಿ. ಆತನ ಮಗನೇ ವೀರನರ್ಮ. ವೀರ

ನರ್ಮನು ಮರಣಹೊಂದಿದ ಸು. ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದ ಕೊಲೆಪಾತಕನಿಗೆ ತಾನು ಆಶ್ರಯ ವತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ ಶತ್ರುಂಜಯನಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ತನಗೆ ಆಶ್ರಯ ಮತ್ತು ಆತಿಥ್ಯ ಕೊಟ್ಟ ವೃದ್ಧನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ ಯುವಕನ ತಂದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯ ರಾಜಭೂಷಣನಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ರಾಜಭೂಷಣನು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದನು. ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವನು ಶತ್ರುಂಜಯನೊಂದಿಗೆ ಮಾತು ಕತೆಯಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ರಾಜಭೂಷಣನಿಗೆ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ತಿಳಿಯಿತು. ಶತ್ರುಂಜಯನ ಮಗನೇ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹತನಾದ ಯುವಕನೆಂದು ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ರಾಜಭೂಷಣನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಉಂಟಾಯಿತು. ಭಯವೂ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ತಾನು ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲವೆನ್ನಿಸಿತು. ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ವೀರನರ್ಮನ ಮರಣವಾರ್ತೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತಲುಪುವುದು. ಮುದುಕನು ತನ್ನನ್ನು ಬಂಡಿತ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಆಳಿಯ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ!!

ಅದುದರಿಂದ ರಾಜಭೂಷಣನು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು “ಇನ್ನು ನನಗೆ ಆಪ್ತನೇಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಾನೂ ನನ್ನ ಕುದುರೆಯೂ ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾನಿನ್ನೂ ಬಹಳದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದನು. ಶತ್ರುಂಜಯನು “ಆದೇಕೆ ತಮ್ಮಾ,

ಇನ್ನು ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋದರಾಗದೇ?" ಎಂದನು.

"ಇಲ್ಲ, ಕ್ಷಮಿಸಿ. ನನಗೆ ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಯಾಣ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ರಾಜಭೂಷಣನು ಪ್ರಯಾಣ ಸನ್ನದ್ಧನಾದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಂಜಯನ ಅಳಿಯನ ಮನೆಯ ನೌಕರನು ಬಂದು "ಸ್ವಾಮಿ, ಅಮ್ಮಾವರಿಗೆ ಆಕಾಲ ಪ್ರಸವವೇದನೆ ಆರಂಭ ವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೈದ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕರೆ ಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು" ಎಂದನು. ತನ್ನ ಮಗಳು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಳೆಂಬ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಶತ್ರುಂ ಜಯನಿಗೆ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋದಂತಾಯಿತು. ಒಂದುಕಡೆ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಣಿಪ್ರಸ್ಥ ದಿಂದ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಸಮಯ ವಿಲ್ಲ. ಆತನ ತಳಮಳವನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜ ಭೂಷಣನು ತನ್ನ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ "ತಮಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಾನು ರೋಗಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂ ಒಬ್ಬ ಹೆಸರಾಂತ ಪಂಡಿತ. ನನ್ನದೂ ಮಣಿ ಪ್ರಸ್ಥ ನಗರವೇ" ಎಂದು ಶತ್ರುಂಜಯ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಶತ್ರುಂಜಯನಿಗೆ ಜೀವ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ರಾಜಭೂಷಣನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಳಿಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ರಾಜ

ಭೂಷಣನು ರೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ನಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ "ನಾನು ಈಗಲೇ ಬಂದುದು ಒಳಿ ತಾಯಿತು. ತುಸ ತಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಮಾದ ವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮಾದಾವಸ್ಥೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಈಕೆಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದು ನಿಮಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡ ಬಲ್ಲೆ. ಬಹುಶಃ ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ ವವೂ ಆಗಬಹುದು. ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗು ವಿನ ಪ್ರಾಣಗಳು ಉಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು ವೆನು. ನೀವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ಅಭೈರ್ಯ ಪಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಗೆ ಮಣಿಪ್ರಸ್ಥ ದಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು. "ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ರಾಜನೈದ್ಯ ರಾಜಭೂಷಣನೆಂಬಾತನು

ರಾಜಕುಮಾರ ಜಯಭದ್ರನಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಿತ್ರನಾದ ವೀರವರ್ಮನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ವೀರವರ್ಮನನ್ನು ಕೊಂದು ಪರಾರಿ ಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ರಾಜದ್ರೋಹಿ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಕಡೆ ಬಂದರೆ ಹಿಡಿದು, ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯಿಸಿ, ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸಿರಿ” ಎಂದು ಪತ್ರ ಬಂದಿತ್ತು.

ತನ್ನ ಮಗನ ಮರಣವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶತ್ರುಂಜಯನು ಮೂರ್ಛಿತ ನಾದನು. ಆತನಿಗೆ ವೀರವರ್ಮನೊಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಅವನು ಬದುಕಿಬಾಕಿ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಯನ್ನು, ವಂಶವನ್ನು ಉಳಿಸುವನೆಂದು ಶತ್ರುಂ ಜಯನು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಕನಸೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಮಣ್ಣುಸಾಲಾ

ಯಿತು. ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿನನಂತರ ಶತ್ರುಂ ಜಯನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಅತಿಥಿಯ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತು. ಅತಿಥಿಯ ಹೆಸರು ತಿಳಿಯ ದಿಷ್ಟರೂ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ರಾಜ ದ್ರೋಹಿಯನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಮನೆ ಪ್ರಸ್ತದ ವೈದ್ಯನೆಂದು ಆತನೇ ಹೇಳಿಕೊಂ ಡಿದ್ದಾನೆ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಹೊತ್ತುಹರಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅವನೇ ರಾಜಭೂಷಣಸಿರಜೀಕೆಂದು ಶತ್ರುಂ ಜಯನಿಗೆ ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಪಾಪಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೊಂದು ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಆ ವೈದ್ಯನಿಗೆ, ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಒಂದು

ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಹೆರಿಗೆ ಕೋಣೆಯತ್ತ
ಹಿಡಿದನು. ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ
ಕೊಡಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು
ಅತನು ಮಗಳಿದ್ದ ಕೋಣೆಗೆ ದಫಾರನೆ ಪ್ರವೇ
ಶಿಸಿದನು. ಅತನ ಮಗಳು ಮಂಚದಮೇಲೆ
ಮಲಗಿದ್ದಳು. ರಾಜಭೂಷಣನು ಕೊಂಚ
ದೂರ ಸರಿದು ನಿಂತು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ
ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. “ರಾಜಭೂಷಣ”
ಎಂದು ಭೀಕರವಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿದನು ಶತ್ರುಂಜಯ.

ರಾಜಭೂಷಣನು ತಟಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದನು. ಶತ್ರುಂಜಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟ
ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹವೂ ಮೂಯವಾಯಿತು.
ಆದರೆ ಅತನಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ರಾಜಭೂಷಣನ
ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾಲುಹಸುಳೆ ಕಾಣಿಸಿತು.

“ಆರ್ಯ, ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸುಗಮ
ವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗಾಗಲೀ,
ಈ ಹಸುಳಿಗಾಗಲಿ ಇನ್ನು ಯಾವ ಆಪತ್ತು
ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ರಾಜಭೂಷಣ. ಶತ್ರುಂಜಯನ
ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊಡಲಿ ಜಾರಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು.

“ಆಯ್ಯಾ, ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಭಾರಿ
ಆಪತ್ತು ಕಾದಿದೆ. ನೀನು ಕೂಡಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ
ಹೊರಟುಬಿಡು” ಎಂದು ಶತ್ರುಂಜಯನು
ಒಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದನು.

ರಾಜಭೂಷಣನು ತಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು
ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿಯನ್ನು
ದಾಟಿ ನೆರರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.
ಮತ್ತು ಆ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ
ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ “ರಾಜನೇ, ನನಗೊಂದು ಸಂದೇಹ. ತಾನು ಶತ್ರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥ್ಯವಡೆದನೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಶತ್ರುಂಜಯನ ಮಗಳಿಗೆ ಚಿಕ್ಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು ರಾಜಭೂಷಣನು ನಿಂತುದೇಕೆ? ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಗ ಪ್ರಸಾದಿಂದ ಓಡಿಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅಪಾಯ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಶತ್ರುಂಜಯನ ಮನೆಯಿಂದ ಪರಾಕ್ರಿಯಾಗದಿರಲು ಕಾರಣವೇನು? ಅದು ಅಂತಿರಲಿ. ಶತ್ರುಂಜಯನು ರಾಜಭೂಷಣನ ತಲೆಯೊಡೆಯುವ ಬದಲು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟನೇಕೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಸಹ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ” ಎಂದಿತು.

“ತನ್ನ ಜೀವದಮೇಲೆ ಆಶೆಯಿದ್ದರೂ ಸಹ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಧರ್ಮವನ್ನು ತೊರೆಯುವಂತಹ ಅಧಮನಲ್ಲ ರಾಜಭೂಷಣ. ಶತ್ರುಂಜಯನ

ಮಗಳ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದರಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಧರ್ಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದನು. ಶತ್ರುಂಜಯನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ರಾಜಭೂಷಣನಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಅತನಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮೊಗುವಿನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮೊಗನನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡನು. ಎರಡು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜಭೂಷಣನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಅನಕಾಶವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಸಂಬ ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸಿದ ಶತ್ರುಂಜಯನಿಗೆ ಅತನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಮನಬರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ ತಿವಿಕ್ರಮ.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೌನಭಂಗವುಂಟಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಯಥಾವೃತ್ತಿ ಕಾರವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ, ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನೇತಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು.

ನಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ನೀನೇ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಗು!” ಎಂದಳು ಬಹುಕೀರ್ತಿ. ಬಹುಕೀರ್ತಿ ರೂಪ ಧರನ ದಾದಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಆಕೆ ಹೊರಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ರೂಪಧರನ ಮೂಲೆಯರು ಕೊಡಲಿಗೆ ತಗಲಿಸಿದವಾಲು, ಬರಸ್ತಾನಾ, ಈಗ ಮುಂದಾದ ಆಯುಧ ಮಾವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕೋಣೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕರು. ಈ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿದನಂತರ ರೂಪ ಧರನನ್ನು ಮಡವಾಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಇೀರಮತಿ ತನ್ನ ಶಯನಾಗಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವನು.

ಕೊಂಚವೊತ್ತಿನಂತರ ಮದಮುಖ ಮಡ ವಾಲೆಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಅಸಹವಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ದಾಸಿಯರು ಅಗ್ನಿ ಸ್ತುತಿಗೆ ಮುಗ್ಧವಾಗಿ ಮೆದಿ ನಾಡಿದರು. ದಾಸಿ

ಮುಗ್ಧವಾಗಿ ಮೆದಿ ನಾಡಿದರು.

ಯೊಬ್ಬಳು ರೂಪಧರನನ್ನು ಕಂಡು “ಎಲಾ, ರೂಪಧರನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಂದನೋ” ತಂದಿದ್ದು ಸಾಲದೇ?” ಎಂದು ಹಂಗಿಸಿದಳು.

“ಬುದ್ಧಿಗಟ್ಟುವಳೇ, ನಾನು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಹಾಗೇಕೆ ಬದರುತ್ತೆ?” ಎಂದು ಪದ್ಮ ಮುಖ ಅವಳನ್ನು ಗದರಿಸಿ, ರೂಪಧರನಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮದುವಾಗಿ ಒಂದು ಪೀಠವನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಿದಳು. ರೂಪಧರನು ಅದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ನಂತರ “ಅಯ್ಯಾ ತಾವು ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ದೇಶ ಯಾವದು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ರೂಪಧರನು ಒಂದು ಕಟ್ಟುಕಥೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಹೇಳುವನು. ತನ್ನ ದೇಶ ಸಿಸಿಲಿ ಎಂತಲೂ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪ ಧರನು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿ ವನು. ಆಕೆಗೆ ನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಗ್ಗುಲನ್ನು ರೂಪಧರನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪೊಣಕನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿದನು. ಆ ಪೊಣಕನ್ನು ಪದ್ಮಮುಖ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಆ ಬಣ್ಣನೆ ಕೇಳಿ ಪದ್ಮಮುಖ ಕಂಪಿಸಿಬಿಡಿದಳು.

ಆಕೆ ಬಹುಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆದು “ಈ ಅತಿಥಿ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಗಳೆಯರು. ಅವರ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೋಳಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು. ಬಹುಕೀರ್ತಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಗುರು ಜೆಚ್ಚನೆಯ ನೀರನ್ನು ತಂದಳು. ಅವಳು ರೂಪಧರನ ಪಾದಗಳನ್ನು

.....

ತೋಳಿಯುತ್ತಿದಳು. ರೂಪಧರನು ನನ್ನ ದಟ್ಟೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ನೋಡಕಾಲಿನ ಮೇಲಿದ್ದ ಮುಚ್ಚೆಯೊಂದು ಒಹುಕ್ಕಾಡಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆಕೆಗೆ ರೂಪಧರನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವಳ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆ ದೊಸ ನೆ ಕುಗ್ಗಿದ್ದು ನೀರು ಕೆಳಗೆ ಹಿರಿಹೋಯಿತು. ಆಕೆ ಕಿಬ್ಬಾರನೆ ಕುಳಿತು ಬಾಯಿ ತೆರೆದುಳು. ರೂಪಧರನು ಸರಕ್ಕನೆ ಅವಳ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ "ಆಯ್, ನನ್ನ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲುಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಗೊಳಿಸಬೇಡ. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅನೇಕ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮನೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಾರು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಆತನಕ ಈ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿ" ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನುಸಿದನು. ಒಹುಕ್ಕಾಡಿಗೆ ರೂಪಧರನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ನೀರು ತರಲು ಹೋದಳು.

ಆ ಮುಟ್ಟಿ ಆತನು ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಆಗಿತ್ತು. ಆತನು ಯುವಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಷ್ಟ ಕಾಲಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಆತನ ಸೋದರಮಾನಂದಿರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದುದಿನ ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ಕಾತ ಮತ್ತು ಸೋದರಮಾನಂದಿಕೊಂದಿಗೆ ಬೇಟೆಗೆಹೋದನು. ಒಂದು ಕಾಡು ಹಂದಿಯನ್ನು ಅವನು ಕಂಡು, ಅದನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಒರ್ಪಿಯಿಂದ ತಿವೆದು ಕೊಂಡನು. ಅದರ ಆ ಸ್ವಾಗತ ನಾಯಕನ

ಮುನ್ನ ರೂಪಧರನನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಂದಿಸಿಂದ ಬಲಿವಾಗಿ ತಿವೆದುಕೊಳ್ಳು. ಗಾಯಮಾಸಿಯಾದರೂ ಮುಟ್ಟಿ ಉಳಿಯಿತು.

ರೂಪಧರನ ಕಾಲು ತೋಳಿಯುವುದು ತಿಳಿದುಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಪದಮುನಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ "ಆಯ್, ನನಗೊಂದು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನನ, ಮಗ ತೀರಾ ಚೆನ್ನನಾಗಿದ್ದನು. ನನ್ನ ವೆರಗು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದೊಂದು ಸಾಹಸಮಾತ್ರ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಈ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಕಾದ ಆಗತ್ಯ ಎರಲಿಲ್ಲ. ಆದರಿಗೇ ಅವನು ದೊಡ್ಡನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಈಗ ನನಗಿಂತಲೂ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು. ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಯಂವರ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತಿರುವ ರಾಜ

ಕೂಸಾರರು ತನ್ನ ಸೊತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮನೋರೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ನಾಳೆಯಂದು ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಪತಿ ರಾಯರು ಹನ್ನೆರಡು ಕೊಡುಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ಕೋಡಿಸಿಟ್ಟು ಅವುಗಳ ರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಕೂರಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವನ್ನು ಬಿಡು ಬಿಡ್ತೆವು. ನನ್ನ ಗಂಡನ ಬಟ್ಟನ್ನು ಬುಗ್ಗಿಸಿ ಹನ್ನೆರಡು ಕೊಡುಗಳ ರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ಹೋದರು. ನಾನು ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾಗಲು ನಾನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು.

ಕರುವಾರರು ಆಕೆ ತನ್ನ ಕೊರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು. ರೂಪಧರನು ಸಡಸಾಲೆ

ಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿನ ಚರ್ಮದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹರವಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದನು. ಬೆಳಗಾಗುವ ತನಕ ಪ್ರತಿಕಾರವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಹುಲಿ ಹಿಂದೆಕೂಡಲೇ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬಂದು ಸಕ್ಕದನ್ನೆತ್ತು ದೇವರಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿದನು.

ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಮೂರು ಕೊಬ್ಬಿದ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಆಗೇ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು ರೂಪಧರನನ್ನು ಕಂಡು “ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣರು ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಗೊರವುಬಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೇ” ಇಲ್ಲಿ ಕರೆಕರೆ ಕೊಟ್ಟರೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಅನಂಗಿ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. ಸಕಲ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬೀಗ ವರ್ತಿಸುವ ಸಿಂಹರನ್ನು ದೇವರು ಬಂಧಿತನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ ರೂಪಧರ.

ಅನಂಗಿಯೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರಲು ಕಾಳ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು. ತನ್ನ ಹೊಸ ಧನಗಳ ಘೋಷವಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೊಬ್ಬಿದ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಕಂಬಿಡ್ದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ, ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ರೂಪಧರನನ್ನು ಕಂಡು “ಎಲಾ, ಇನ್ನೂ ಇಷ್ಟೇ ಇರುವೆಯಾ? ತಿರುಕು ಬೇಡಲು ನಿನಗೆ ಈ ಸಗರದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಮನೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದನು. ರೂಪಧರನಿಗೆ ಅವನ ಧೋರಣೆ ಕಂಡು ಸಿಟ್ಟಾದರೂ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯಾಸವಿಂದ ಸಿಟ್ಟನ್ನು ನುಂಗಿಕೊಂಡು ಮಗ ನಮಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬ ದನ

ಕಾಯವನು ಒಂದು ಗದ್ದೆ ಸಾಗಿದ್ದ ಹಸು
ವನ್ನೂ, ಕೆಲವು ಮೊಳೆಗಳನ್ನೂ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಬಂದನು. ಅವನು ರೂಪವರವನ್ನು ಕಂಡು
“ಈತನ್ನಾರು? ಯಾವ ದೇಶದವನು?”

ಎಂದು ಹಂದಿಕ್ಕೇಕನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಆ
ನಡೆ ಬೆಕ್ಕುಕನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವ
ನಿಗೆ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ರೂಪಧರಣಿ ಚಾಕ
ವಾಯಿತು. ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೀರು ಸುರ
ಯಿತು. “ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
ನನ್ನು ಯಜಮಾನನು ಚಾಕವಕ್ಕೆ ಬರುವ
ತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ ಸಹ ನಿನ್ನಂತೆಯೇ ಹಳೆಯ
ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಬೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ದೇಶ
ಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಆ ಮನು
ಷ್ಯನು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ
ಬಂದಾನೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಬೇಸಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ
ಬಿಡಲಿ ನಾನು ಈ ದುರ್ಮರ ಸೇರೆ ಒಂದು
ವಿನಯಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.” ಎಂದು
ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡನು.

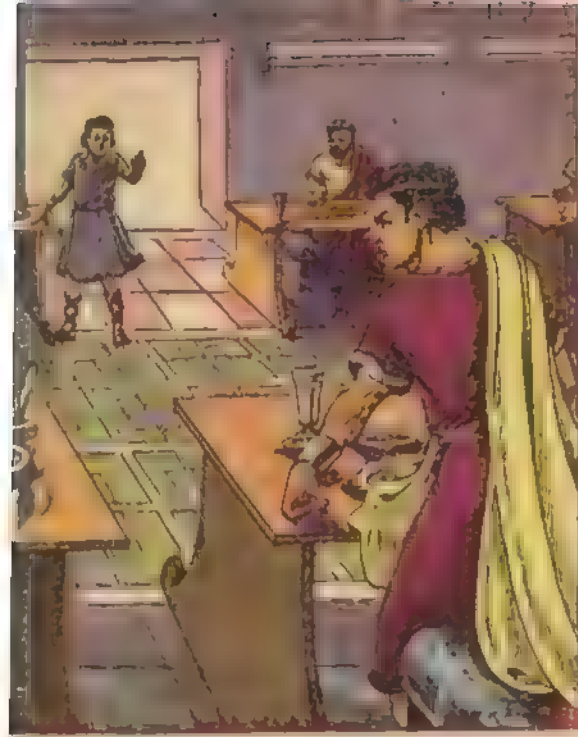
ರೂಪವರನು ಅವನೊಂದಿಗೆ “ಅಯ್ಯಾ,
ಭಯಪಡಬೇಡ. ನಿನಗಿರುವಾಗಲೇ ನಿನ್ನ
ಯಜಮಾನನು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಈ
ದುರುಳರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುತ್ತಾನೆ.”

ಅತ್ತ ಮರುಳರಲ್ಲಿ ಒಂದುಕಡೆ ಭೇದೇರಿ
ಫೀರಮತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಒಲವುಂಟು ನಡೆ
ಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು “ಸಹೋ
ದರರೇ, ನನಗೇಕೋ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಕಾಣಿಸು
ತ್ತಿವೆ. ಫೀರಮತಿಯ ಕೊಲೆಯುಪೇಷಯ ನಂತರ

ನೋಡೋಣ. ಈಗ ಉಪಮಾಡಲು ನಡೆ
ಯಿರಿ” ಎಂದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಪಡ
ಸಾಣಿಗೆ ಬಂದರು. ಕೆಲವರು “ನಿಮ್ಮವಾಗಿ
ನಿಂತಿದ್ದ ಮೂತಿವರನು ನಿನ್ನ ಕೊಂದು
ವಿಲೇವ. ನೀರನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ರಂಧ್ರವಿವರು.
ಕೊಬ್ಬ, ಕಾಸಿಯುಗಳು ಬಂದವು. ಎಲ್ಲರೂ
ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು.

ಬಾಯಿಸಕ್ಕವಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನಿಗಾಗಿ ಫೀರ
ಮತಿ ಒಂದು ಕುಣಿತ ಮುತ್ತು ಮೇಡು ಸಾಕ
ಸಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ
ಅಪಾರವಾಸೀಯಗಳನ್ನು ಇಡಿಸಿ “ಮೊಟ್ಟೆ
ಕುಂದಾ ಊಟಮಾಡು. ಯಾರೂ ನಿನ್ನನ್ನು
ಮರಿಯದೆ ಮಾಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.
ಇದು ನಡು ಬೇದಿಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಂದೆಯು

ಮನೆ ಈಗ ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನುತ್ರಿಮ್ಮ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಗಡ್ಡಲ ನೂಡಿದರೆ ನಾನು ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ದರ್ಶದಿಂದ.

ಧೀರಮತಿಯ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು. ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಾತ್ಮ ತನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೆ ಮೂಡಿ “ಅವನ ಬೆದರಿಕೆ ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲೇ?” ಎಂದು ಅವನ ಅದೃಶ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನಮಗಿಂದು ಅವರಕುಸ ಗೋಗದಿದ್ದರೆ ಅವನ ಬಾಯು ಮುಚ್ಚಿಕೊ ತ್ತಿದ” ಎಂದನು. ಧೀರಮತಿಗೆ ಈ ಮಾತು ಗುರುಕೇಳಿಸಿದರೂ ಅವನು ಅವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆ ದುರುಳರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಸಿಂಹನೊಬ್ಬ ಬಂಟಿ ಗಾರನಿದ್ದನು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಸ್ಥಿತಿವಂತ.

ಪದ್ಮಮುಖಿ ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಂಡು ತನ್ನನ್ನು ವರಿಸುವಂತೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಅವನು ಬಹು ದೂರದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಅವನು “ಮಿತ್ರರೇ, ಈ ವೃದ್ಧಭಿಕ್ಷುಕನು ನಮಗೆ ಸಮಾನಾಗಿ ಕುಳಿತು ತಿಂದು ತೇಗು ತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲವೇ” ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಮೆಟ್ಟಲು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸೋಣ. ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಕೊಡುವೆನು. ಗೋರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ” ಎಂದು ಒಂದು ಹಸುವಿನ ಗೋರವನ್ನು ರೂಪ ಧರಣ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದನು. ರೂಪಧರನು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಸಲು, ಹಸುವಿನ ಗೋರವು ಗೋಡೆಗೆ ಬಿತ್ತು.

ಧೀರಮತಿ ವಂಗ್ಯ ತುಂಬಿದ ಘೃಸಿಯಲ್ಲಿ “ಅಶ್ವಸಿಂಹನೇ, ನನ್ನ ಗುರಿ ತಪ್ಪಿತು. ಅತಿಥಿ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ವಾಲಿಸಿದು ವನ್ನು ಕಂಡೆ. ಆತನಿಗೇನಾದರೂ ಏಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಈಟಿ ನನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ಸೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಗಂಭೀರ ವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಮನಬಂದಂತೆ ವರ್ತಿ ಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಪತುಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಕುಡಿದು ಕುಣಿಯುತ್ತಾ ಇರುವ ದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ” ಎಂದನು.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡ ಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೊಬ್ಬ “ಮಿತ್ರರೇ, ಆ ಭಿಕ್ಷು ಕನ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಧೀರಮತಿ, ನಿಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ

ಸಿನ್ಹ ತಾಯಿಯ ಸ್ವಯಂವರ. ಆಮೆ ನಡೆವ
ನಂತರ ನಮಗಿಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿರಲಾರದು. ಆಕೆ
ಯಾಕೆ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಮುಂದೂಡು
ತ್ತಿದ್ದಾಳೆ? ಯಾರಿಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡು
ತ್ತಿದ್ದಾಳೆ? ನಮಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ವಿವಾಹ
ವೇಕಾಗಬಾರದು?" ಎಂದನು.

ಬಾಗಿಲಿಗೆದುರಾಗಿ ಆಸನದಮೇಲೆ ಕುಳಿ
ತಿದ್ದ ಪದ್ಮಮುಖಿಗೆ ಅವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿ
ಸಿತ್ತು. ಆಕೆ ಪಕ್ಕಸೆದುವು ತನ್ನ ಪತಿಯ
ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಳು. ಆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ
ರೂಪಧರನ ವನುಸ್ಸು, ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳಿದ್ದುವು.
ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಯಾರೋ ರೂಪಧರನಿಗೆ
ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪದ್ಮಮುಖಿ
ಆ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಡ
ಲಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆತ್ಮಳು. ತರುವಾಯ
ಕಣ್ಣೀರೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ, ಬತ್ತ
ಳಿಕೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಳಗಿಳಿದು
ಬಂದಳು. ನೌಕರರು ಕೊಡಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದು
ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾ
ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಪದ್ಮಮುಖಿ ಪಡಸಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲಬಳಿ
ನಿಂತು ಸೀರೆಯನ್ನು ತಲೆಯಮೇಲೆಳೆದು
ಕೊಂಡು ಹೀಗೆಂದಳು :

“ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಬೇಕು.
ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗುವ ಬಯಕೆಹೊರತು
ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಹತೆಯೇನೋ ಯಾರೂ ನಮಗೆ
ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ

ನನ್ನನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಪಡೆಯಿರಿ. ಇದೋ
ನನ್ನ ಪತಿಯ ಧನುಸ್ಸು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು
ಈ ಧನುಸ್ಸನ್ನು ಬಾಗಿಲಿ ಈ ಹಸ್ತೆರಡು ಕೊಡಲಿ
ಗಳ ತಲೆಯು ತೂತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡು
ವರೋ ಅಂತಹ ಪೀಠಪ್ರವರರನ್ನು ನಾನು
ವಿವಾಹವಾಗುವೆನು.”

ಹಾಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆ ಹಂದಿಚೇಕನನ್ನು
ಕೂಗಿ ಅವನ ಕೈಗೆ ಧನುಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕೊಡ
ಲಿಯು ತಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಿರಿಗೂ
ತೋರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವಳುಗಳನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ
ಹಂದಿಚೇಕನು ಕಂಬನಿ ಸುರಿಸಿದನು. ದೂರ
ದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮುಖಪ್ರಾಪ್ತಿಗೂ
ಸಹ ಮುಖ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ದುರ್ಬೋ

ಸಿಂಹದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು

ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಹಿಸು ಕೊಂಡು
 "ಕೊಂಕುವಂತೆ ಕಾಣೆ ಕೆ ಅಕ್ಕಿತ್ತರನಿರಿ.
 ತಿನ್ನಬೇಕಾದರೆ ಕುಳಿತು ತಿನ್ನಿ. ಅದನ್ನು
 ತಿನ್ನದೆ ಕೊಂಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲಬೇಕು. ನನ್ನ
 ಬಹುನುಖ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ
 ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯ
 ವ. ರೂಪವನಂತಹ ಬಲಿಷ್ಠನು ಇಲ್ಲಿ
 ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಇಕ್ಕುಂಟಿಲ್ಲದೆ ಆತ
 ನನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೆ" ಎಂದನು.

ದೀಪಜಾರಿಕವಾಗಿ ಅವನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ
 ನೋಡಿ, ತಾನು ಆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಬಾಣವನ್ನು
 ಕೊಡಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೂರಿಕೊಂಡು
 ಹೋಗುವಂತೆ ವಿಡವುತ್ತೆಂದು ಅವನಲ್ಲಿ ಆತ
 ರವ್ಯಾಸವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿ ಕೆಲ ತಿತ್ತು.

ಭೀರಮತಿಗೆ ಕುಳ್ಳು ಅಸಹಿಸು ಕೊಂಡು
 "ನಿಜವೇ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ
 ಇನ್ನೂ ಆತನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ಸಲವು
 ಬಿಡು. ನಾನು ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು
 ನುಮ್ಮನಿದ್ದೇನೆ. ನನು ಕಾಯಿಯಂಥ

ಸ್ವೀರತ್ನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು
 ಅನಾಹು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಎಲ್ಲಿ,
 ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಇತ್ತ ಕೂಡಿ. ಅದನ್ನು ಎತ್ತ
 ಲಿಕ್ಕಾದರೂ ಶಕ್ತಿಯಿರುವುದೇನೋ ನೋಡು
 ತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅವನು ಎದ್ದು ಕೊಡಲಿಯ
 ತಲೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಜೋಡಿಸಿ,
 ತರುನಾಯಕನನ್ನು ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು,
 ಅದಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ತಗಲಿಸಲು ಮೂರುಬಾರಿ
 ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ. ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ
 ಮಾಡಿ ಮರೆ ಅಹು ವನ್ನು ತಗಲಿಸಬಿಟ್ಟನೆಂಬ
 ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿತ್ತು.

ಆದರೆ ರೂಪಧರನು ಬೀಡನೆಂದು ಅವನಿಗೆ
 ಕುಳ್ಳು ನನ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಅಗ ಭೀರಮತಿ
 "ಊಹುಂ. ನಾನಿನ್ನೂ ಹುಡುಗ. ಯಾವು
 ದಕ್ಕೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾರದವನು. ನನಗೆ ಅನು
 ದಾನವೂ ಕೂಡ ಸಾಲದು. ಇಲ್ಲಿ ಬಿಡುಬಿಡು
 ಸಮೀಪವಿರುತ್ತಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮ
 ನನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ನೋಡೋಣ" ಎಂದನು.

[ರನ್ನೂ ಇದೆ |

ಅವಳೂ ಬೇಸರಿಸದೆ ಗಂಡಗೆ ಸಹ
ಕರಿಸುತೆ ನಡೆದಳು ಅಡಗಡಿಗೆ.
ಒಂದೆಡೆ ಪತಿಯನು ಮಲಗಿಸಿಯಾ ಸತಿ
ಪೋದಳು ಜೀನಸಿನಂಗಡಿಗೆ

ನಿದ್ರಿಸಿದಾತನ ಉದರದ ಒಳಗಿನ
ಹಾವು ಮೆಲ್ಲ ಬಂದಿತು ಹೊರಗೆ!
ಪಕ್ಕದಲಿದ್ದಾ ಹುತ್ತದ ಹಾವೊಂ
ದಿದ್ದು ಬಂದಿತಿ ಹಾವೆಡಗೆ

“ ಛೇ! ನಿಕ್ರಷ್ಟ! ಈ ರಾಜಕುಮಾರನ
ಬೀಡಿಸಿ ಬದುಕುವೆ ಹಾಳೆ ಬದುಕು!”
ಎಂದದು ಜರೆಯಲು, ಈ ಹಾವಂದಿತು:
‘ನಿನ್ನ ಬದುಕೆ ಬರಿಹಾಳೆ ಬದುಕು!

ಹುತ್ತದ ನಿಧಿಯನು ಅನ್ಯರಿಗೂ ಕೊಡೆ,
ತಾನೂ ಉಣ್ಣದ ಹಾಳೆ ಬದುಕು!”
ಭುಸಿಯುತೆ ಆ ಹಾವಂದಿತು: ‘ ಛೇ ನಡೆ!
ಬಟ್ಟೆ ನಿನಗೀವ ಸಾವ್ ಗುಟುಕು!

ಸಾಸಿನೆ ಜೀರಿಗೆ ಅರೆದು ಕುಡಿಸಿದರೆ
ನಿನ್ನ ಜೀವ ಹಾವುರ್ದು ಪಟಕು!’
ಹುತ್ತದ ಪಾವಿಗೆ ಮಾನ್ಯುಡಿ ಕೊಟ್ಟಿತು:
‘ ನಾನೂ ಬಟ್ಟೆನು ನಿನ್ನೊಡಕು!

ಕುದಿನೀರಿಗೆ ಕುದಿಯೆಲ್ಲೆಯ ಸೇರಿಸಿ
ಹುತ್ತಕೆ ಸುರಿದರೆ ತೀರಿತಲಾ!
ನೀ ಸಾಯುವೆ, ನಿನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಧಿಯೂ
ನಿನ್ನ ಕೊಂದವನ ಸೇವುರ್ದಲಾ!’

ಹೀಗಾ ಹಾವ್ವಳ ಮುರ್ದದ ಮಾತನು
ಅಡಗಿ ಕೇಳಿದಳು ಸತಿಯವಳು!
ಜೀನಸಿನೊಂದಿಗೆ ಬಂದವಳಾಗಲೆ
ಕಂಡಾ ಹಾವ್ವಳ ಹೊಂಚಿದಳು.

ಕೇಳಿದಂತೆಯೇ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟಳು;
ಗಂಡನ ರೋಗವು ಗುಣವಾಯ್ತು!
ಅಲಿಸಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಲು ಹುತ್ತದ
ನಿಧಿಯನಿತವರಿಗೆ ವಶವಾಯ್ತು!

ಈ ಕಥೆಯಂತೀ ಕಾಗೆಯ ಕಾವುದೆ
ಸೂಕ್ತವೆಂಬೆ ನಾನಿಂತು.”
ಆಗಂದಿತು ಸ್ವರಜೀವಿಕಾಗೆಯದು
‘ ಏಕೆ ಸಂದೇಹ ನಿಮಗಿಂತು?

ನಿಮಗಾಗೇ ನಾನೀಗತಿಯಾದೆನು ;
ಕೊಂದೇ ಹಾಕಿರಿ ನೀವೆನ್ನ.
ಗೊಗೆಯಾಗಿಯೇ ಮರಳಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈ
ಹಗೆಯ ತೀರಿಪೆನು ನಾನೆನ್ನ !'

ಘೋಕಮಂತ್ರಿ ರಕ್ತಾಕ್ಷ ಪೇಳಿತದು
'ಅಲ್ಲದೆ ನಂಬುವುದೆಂತೆಂಬೆ ?
ಅವರವರ ಜಾತಿ ಅವರವರಿಗೆ ಹಿರಿ
ದಿಲಿಗೆ ಇಲಿಯೆ ನಂಟೇನೆಂಬೆ ?

ಇಲಿಯ ಮದುಮೆಗಾ ಸೂರ್ಯನ ನೋಡಲು
ಸೂರ್ಯನ ಮೇಘವು ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ;
ಮೇಘವ ಪವನವು ಓಡಿಸೆ, ಪವನವ
ಗಿರಿತಡೆಯಿತು, ಒಳಗಿಲಿಯಿತ್ತು !

ಕಡೆಗಿಲಿಯನು ಇಲಿ ಕೂಡಿದ ಹಾಗೆಯೆ
ಕಾಗೆ ಕಾಗೆಯನೆ ಸೇರಿತು !
ರಕ್ತಾಕ್ಷನ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಬಹುಮತ
ಬಾರದೆ, ಕಾಗೆಗೆ ಗೆಲುವಾಯ್ತು.

ಘೋಕರಾಜನದ ನಿಜಗುಹೆಗೊಯ್ದನು ;
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಿನಲಿಡಿಸಿದನು.
ತಮ್ಮೊಳು ಸೇರದೆ, ಕಾಣುವ ಕಾಗೆಯ
ಕಂಡು ರಕ್ತಾಕ್ಷ ಪೇಳಿದನು :

'ದೊರೆಯೇ ಎನ್ನಯ ನುಡಿಯನಾಲಿಸದೆ
ಹಗೆಯನೆ ಮನೆಯೊಳು ಪುಗಿಸಿದನು !
ಹಿಂದೊಂದಿಷ್ಟು ಚಿತ್ರವಕ್ತೆಯದು
ಇಹುವುದು ಚಿನ್ನದ ಹಿಚಿಕೆಯನು

‘ಬೇಡನ ಮಾತನು ನಂಬೀ ಆಲ್ಲದ
ಹಕ್ಕಿಯ ಹಿಚಕೆಯ ಮುಟ್ಟುವುದೆ?’
ಹೌದೆನುತರಸನು ಹಕ್ಕಿಯ ಬಿಟ್ಟನು;
ನಕ್ಕಿತು—ನೋಡಲು ಹಕ್ಕಿಯದೇ!

ನಗುತಲಿ ಹೇಳಿತು: ‘ತೀರ್ದೇ ಬೇಡನ
ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದವನೆ ನಾ ಮೂರ್ಖ;
ಸಿಕ್ಕಿದ ನಿಧಿಯನು ತಾನೇ ತಂದೀ
ರಾಜಗಿತ್ತನೆರಡನೆ ಮೂರ್ಖ;

ರಾಜಗೆ ಯೋಚನೆ ಪೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿಯೆ
ಮೂರನೆಯೊಬ್ಬನು ಬಲುಮೂರ್ಖ!
ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಾಲಿಪ
ರಾಜನೆ ನಾಲ್ಕನೆ ಶತಮೂರ್ಖ!’

ಬೇಡನೋರ್ವನ ಶಿರಸ್ಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿತು
ಹೊಳೆಯುವದರ ಚಿನ್ನದ ಹಿಚಕೆ
ಬಲೆಯನೊಡ್ಡಿಯಾ ಹಕ್ಕಿಯ ಕೈಕೊಂ
ಜೊಯ್ದನು ತನ್ನಯ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ

ದಿನವೂ ಚಿನ್ನವು ತುಂಬಲವಗೆ ಭಯ
ವಾಯಿತು, ದೊರೆ ಹಿಡಿಯುವನೆಂದು
ಹಕ್ಕಿಯನೊಯ್ದಾ ರಾಜಗೆ ಕೊಡುವುದೆ
ಉತ್ತಮವೆಂದೇ ತಿಳಿದಂದು;

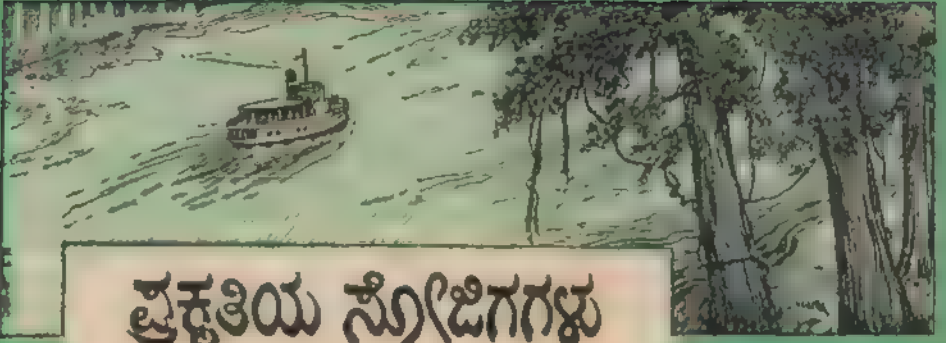
ರಾಜನರಮನೆಗೆ ಹಕ್ಕಿಯನೊಯ್ದನು
ನೇಳಿ ವಿಶೇಷವನದನಿತ್ತು
ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾತೆರಳದನವ.
ಮಂತ್ರಿಯೆಂದ ರಾಜನಿಗಿಂತು:

ಎಂದು ಹೋಯಿತದು; ನಮ್ಮಿರಾಜನು
ನೈರಿಯ ದುರ್ಗದೊಳಿರಿಸಿಹನು.
ಅವತ್ತೊದಗುವ ಮೊದಲೇ ತಕ್ಕುದ
ಮಾಡಬೇಕು, ಯೋಚಿಸಿರಿದನು.

ಈಗಲೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಬರುವ ಅಪಾಯಕೆ.
ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುವ ನಾವಿನ್ನು.
ತೀರಾ ತಲೆಮೇಲೆ ಜರಿದು ಬೀಳುತ್ತಿರೆ
ಅಗ ತಡಕಾಡಿ ಫಲವೇನು?’

ಹೀಗೆನ್ನುತ ರಕ್ತಾಕ್ಷ ತನ್ನವರ
ಕರೆದು ಬೇರೊಂದು ತಾಣವನು
ಸೇರಿ ರಹಸ್ಯವಿ, ‘ಕೇಳಿರಿ’ ಎನ್ನುತೆ
ತೊಡಗಿತು ತನ್ನಯ ಕಥನವನು:

ಚಂದಮಾಮು

ಪ್ರಕೃತಿಯ ನೋಡಿಗಗಳು

4

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ನನಗೆ ಕೂಡಾ ಮಾನುಗಳ ಬೇಟೆಯಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ನಾನು ಕುಮೇವಾವಾನಿಗೆ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಮುಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೊದಲೆ. ದೊಡ್ಡ ಮಾನಾ ಗಿಯೇ ಹಿಡಿಯೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿ ಕೋಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ.

ತೆಪ್ಪ ಅಚೀಚೆ ಉಗಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ನನಗೆ ತೂಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರುಬಾರಿ ನೀರಿಗೇ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವ ತೂಕ ಮೈಗೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಮಾನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ನೀರಿ ನೊಳಗೇ ಗುರಿಯಿಟ್ಟೆ. ಅನುಭವವಿಲ್ಲದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲುಗಳೂ, ಗಿಡ ಮರಗಳ ಅಡಿಭಾಗಗಳೂ ಮಾನಿನ ಭ್ರಮೆಯನ್ನೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಾನಿನಂತೆ ನಂಬುಗೆಯಾದೊಂದು ತೋರಿತು. ಅದು ಎಡ ಗಡೆಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಹಾಗಿತ್ತು. ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಆ ಕಡೆಗೇ ತಿರುಗಿಸುವಂತೆ ಹುಡು ಗನಿಗೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿದೆ. ತೆಪ್ಪ ಅದನ್ನು ಸಮಾ ಪಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಬುಡದಲ್ಲೇ ಅದಿತ್ತು. ನಾನು ನನ್ನ ಸರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಗಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿಕೋಲನ್ನೆತ್ತಿ ಪುರಾಬಲವಿಂದ ಅದರ ಕಡೆಗೆನೆದೆ. ಮಾನು ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುವುದೇನೋ ಎಂಬ ಅತುರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಕೊಂಡಿಯ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆ.

ಕೋಲಿನ ಕೊಂಡಿ ಮಾನಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬಲವಾದೊಂದು 'ಪಾಕ್' ತಗಲಿ ನೆತ್ತಿಮೇಲೆ ಮೊಡತ ಬಿದ್ದವನ ಹಾಗೆ ನಾನು ತೆಪ್ಪದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಹೋದೆ. ಈ ಅಕ್ಕಸ್ಮಿಕ ವಾದ ಅದುರಿಕೆಯಿಂದ ನಾನು ಎಚ್ಚರವಾಗು

ವಾಗ ಕುಮೇವಾವಾ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಅದು ಮಿಂಚು ಬುಕ್ಕಡ ಅಂತ ನೈಕು ಚಾಪ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಅನು ಭವದಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಕಲಿತು ಕೊಂಡದ್ದು ಎಂದಿಗೂ ಜ್ಞಾನಕ ವಿರುತ್ತೆ” ಎಂದ ವಾವಾ.

(ಬುಕ್ಕಡವೆಂಬುದು ಹಾವಿನ ಜಾತಿಯ ಮೀನು. ಈ ಮೀನುಗಳ ಕೆಲವು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಯಿರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ‘ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಈಲ್’ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ)

“ನೀನು ಬಹಳ ತುಂಟ ಕುಮೇ ವಾವಾ. ನನಗೆ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು” ಎಂದೆ. ಅಗಲೇ ಅತ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು

ಮೀನನ್ನು ಸೇದಕೊಡಗಿದ. ಕೊಂಡಿಕೋಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಸಪೂರ ತರೀರವುಳ್ಳ ಮೀನೊಂದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದರ ನೀಳ ಎರಡು ಗಜಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೇ ಇತ್ತು.

“ನನ್ನ ಹಾಗೇ ನೀನುಕೂಡಾ ಈ ಒಬ್ಬ ಯಾದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡಿರುವೆಯಲ್ಲಾ; ನಿನಗೇಕೆ ಪಾಕ್ ತಗಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

“ಪಾಪ, ಇದರ ದೇಹವಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಂಚೆಲ್ಲಾ ನೈಕುಚಾಪೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ; ಕುಮೇ ವಾವಾಸಿಗೇನೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ” ಎಂದನವ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಗುತ್ತ.

ಆ ಮೀನನ್ನು ತೆಪ್ಪದೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಅದು ಸ್ವಸಂರಕ್ಷಣೆ ಗಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಬಹಳ ಚಡವಡಿ ಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅದರ ಕದಲಿಕೆ ನಿಂತಿತು. ಆ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ಗರ್ವಪಟ್ಟೆ. ಬಿದ್ದು ಹೋದ ಅವ ಮಾನದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮೀನು ಹಿಡಿದೆನೆಂದು ಸ್ನೇಹಿತ ರೊಡನೆ ಜಂಬ ಹೊಡೆಯಲು ತವಕಗೊಂಡೆ.

ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಆ ಮೀನಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಗಾಳವನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಧಪಡುವುದು ನನಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಗಾಳವನ್ನೆಳೆದು ಮೀನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ

ಮಾನು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಲದಿಂದ ಹೊಡೆದು ತೆಪ್ಪದಿಂದ ಎಗಿರಿ ಬುಳುಕುನೆ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಬಿಡುಹೋಯಿತು. ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿಯೋಣವೆಂದು ನಾನು ನೀರಿಗೆ ಕೈಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹುಡುಗ ತಟ್ಟನೆ ಮುಂದೆಹಾರಿ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ.

“ಕೈ ನೀರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಆವಾಯ! ಪಿರನ್ಯಾಗಳು ಬರುತ್ತವೆ!” ಎಂದನವ.

ಆವನಂದಂತೆಯೇ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನೂರಾರು ಪಿರನಾ ಮಾನುಗಳು ಬಂದುವು. ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅವು ಸಾವಿರಾರಾದುವು. ಈ ಪಿರನಾಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದುಂಟು; ನೋಡುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲನೇಸಾರಿ. ಅವು ನಮ್ಮ ಹಸ್ತದಷ್ಟೇ ಉಷ್ಣವಿರುತ್ತವೆ. ಮುಖ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು. ಹದನಾದ ಹರಿತವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ರಕ್ತ ಕಾಣುತ್ತಲೇ ಅವು ಓಡಿ ಬರುತ್ತವೆ. ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣವಾಗಲೀ, ವಾಸನೆಯಾಗಲೀ ಕಂಡಿತೆಂದರೆ ಅವು ತರವೇಗದಿಂದ ಬರುತ್ತವೆ. ಗಾಯವಾದ ಜಂತು ಮನುಷ್ಯನಾದರೂಸರಿ, ಮೃಗವಾದರೂಸರಿ, ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊರೆದು ಕೊರೆದು ತಿನ್ನಲಾರಂಭಿಸುತ್ತವೆ.

ನಾನು ಹಿಡಿದ ಆ ಮಾನಿಗಾಗಿ ಸೇರಿದ ಪಿರನಾಗಳು ಪಂದ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ತಿನ್ನತೊಡಗಿದುವು. ಹಿಡಿಯುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನೀರಮೇಲೆ ಹಾರಿಹಾರಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಸಂಕ್ಷೋಭೆಯಿಂದ

ಅಲ್ಲಿಯ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಪಾಗಿ ನೊರೆನೊರೆ ಯಾಯಿತು. ಈ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯವು ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅನಂತರ ನೀರು ತಿಳಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಆ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ ಮಾನಿನ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರವು ಬೆಳ್ಳಗೆ ನೀಳವಾಗಿ, ಒಂದು ಚೂರುಮಾಂಸವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನೀರಮೇಲೆ ತೇಲತೊಡಗಿತು.

“ನಾನು ನೀರಿಗೆ ಕೈಹಾಕದಂತೆ ತಡೆದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಿ ವಾವಾ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ!” ಎಂದೆ.

“ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಪಿರನಾಗಳ ಭಯವಾದರೆ, ನೆಲದಲ್ಲಿಯೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯರ ಭಯ ಅಂತ ಮಲೋನಾತಾತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ” ಎಂದ ಹುಡುಗ.

ನಾನು ಆಲೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದೆ. ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಪಾಯಗಳು! ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ನೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಅಡಗಡಗೂ ಆಪಾಯವೇ! ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಾಸವಾಗಿರುವವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡೇ ಬಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ.

“ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾವಿನ್ನು ಹೋಗೋಣ. ನಿಮ್ಮವರೆಲ್ಲ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ ಕುಮೇವಾವಾ.

ನಾವು ನದಿಯ ಇದಿರಾಗಿ ತೆಪ್ಪವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಸಾಗಿದೆವು. ಹುಟ್ಟುಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹುಟ್ಟುಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಪ್ರವಾಹವು ನಮನ್ನು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಝರಿಯ ಸಮೀಪ ಬಂದೆವು. ನೀರಿನ ಹೋರು ಕೇಳಿತು. ಇಳಿಯುವಾಗ ಬಹಳ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ತೆಪ್ಪ ನಡೆಸಿದ

ಆ ಹುಡುಗನು ಈಗೇನು ಮಾಡುವನೋ ಎಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆ. “ನಾವಿಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ದೋಣಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು.” ಎಂದನವ.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆವು. ತೆಪ್ಪಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆಯತೊಡಗಿದೆವು. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಬಂದಾಗ ದಂಡೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡು ನೀರಿನಂಚಿನವರೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹುಡುಗ ತೆಪ್ಪವನ್ನೆಳೆಯುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ನಾನು ದೂಡುತ್ತಾ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೋದೆ.

ಅವನು ತೆಪ್ಪವನ್ನು ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಎಳೆಯುತ್ತ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅಡಗಡಗೂ ನೀರನ್ನು ತಿವಿಯುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ, ಅಲ್ಲ ಅದೊಂದು ಮೂಢ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಝರಿಯ ಹೋರ್ದನಿ ಕೆಳೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೇಳೋಣವೆಂದುಕೊಂಡೆ. [ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಕಾಗೆ ತಂದ ಕಾಣಿಕೆ!

ಚಿತ್ರಾಪೂರ್ವ ಪ್ರಭಾವ!

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈರೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಬೂ ಖಾಸೀಂ ಎಂಬ ಗಂಡಿಗಿದ್ದನು. ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ, ಭಿಕ್ಷುಕರೂ ಹೇಸುವಂತಹ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ತಲೆರುಮಾಲು ಯಾವ ಕಾಲದ್ದೋ, ಏನೋ; ಅದರ ಬಣ್ಣವೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ರೂಪಗಟ್ಟಿದ್ದು ಅವನ ಚಡಾವುಗಳು. ಅವು ಬಹಳ ಹಳೆ ತರಹದವು. ಎಷ್ಟು ಜನ ಚಮ್ಮಾರರು ಎಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಮೊಳೆಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದರೋ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಗಲಿನ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತೇಸ ಹಾಕಿದ್ದರೋ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ದುರಸ್ತು ಪಡೆದು ಅದು ಭಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಅಬೂ ಖಾಸೀಂನ ಚಡಾವುಗಳು ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಗಾದೆಯಾದುವು. ಹೊರೆ ಹೊರುವವರು “ಅಬ್ಬಾ, ಈ ಮೂಟೆ ಅಬೂ ಖಾಸೀಂನ

ಮನ ಚಡಾವುಗಳಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಶೂಲಿಯಾದರೆ “ನಾನು ತಿಂದ ತಿಂಡಿ ಅಬೂ ಖಾಸೀಂನ ಚಡಾವುಗಳಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು.

ಒಮ್ಮೆ ಖಾಸೀಂನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಾರ ಲಾಭ ಬಂತು. ಇತರ ವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರನ್ನು, ಜೊತೆ ವರ್ತಕರನ್ನು ಕರೆದು ಔತಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಅಬೂ ಖಾಸೀಂನಿಗೆ ಅಂತಹ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಲ್ಲ. ಲಾಭ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನಮಾಡುವಂತೆ ತಾನೂ ಸ್ನಾನಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೈ ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಅವನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲಿ ಸವೆದುಹೋಗುವುದೋ ಎಂದು ಚಡಾವುಗಳನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಚಡಾವುಗಳನ್ನು

ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಅವನೂ ಸಹ ತನ್ನ ಚಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸ್ನಾನಗೃಹದ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನ ಮೈತುಂಬಾ ಕೊಳೆ ಸೇರಿದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ನಾನಗೃಹದ ಸೇವಕರು ಅನೇಕಬಾರಿ ಅವನ ಮೈ ತೊಳೆದು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನ ಸ್ನಾನಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಂಜೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಖಾಸೀಮನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು ತನ್ನ ಚಡಾವಣೆಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹಸುರುಬಣ್ಣದ ಹೊಸ ಚಡಾವಣೆಗಳ ಜೊತೆಯೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. “ಇಂತಹ ಚಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಿದ್ದ ಆಶೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಹು ಮಾನವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಅಥವಾ ಯಾದೋ ಮರನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಚಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಅವನು ಹೊಸ ಚಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಆನಂದದಿಂದ ಮನೆಯ ದಾರಿಹಿಡಿದನು.

ಆ ಚಡಾವಣೆಗಳು ಪಾಜಿಯವರ ಸೊತ್ತು. ಖಾಸೀಂ ಸ್ನಾನಗೃಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳಿದಾಗ ಆತನು ಇನ್ನೂ ಸ್ನಾನಗೃಹದಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು. ಇಲ್ಲಿ ಚಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನೌಕರನು ಉಳಿದ ಚಡಾವಣೆಗಳ ನಡುವೆ ಖಾಸೀಮನ ಹಳೆಯ ಚಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಆಸಕ್ತ

ಪಟ್ಟು, ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನು ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಪಾಜಿ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಚಡಾವಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದನು. ಸ್ನಾನಗೃಹದ ಸೇವಕರು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದಾಗ ಖಾಸೀಮನ ಚಡಾವಣೆಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದುವು. ಅವು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಚಡಾವಣೆಗಳಾದುದರಿಂದ, ಅವರು ಖಾಸೀಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಹೊಸ ಚಪ್ಪಲಿಗಳಸಮೇತ ಪಾಜಿಯವರ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಪಾಜಿ ತನ್ನ ಚಡಾವಣೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಖಾಸೀಮನನ್ನು ಸರಿಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಸೆಲೆಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಲಂಚಕೊಟ್ಟು, ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನು ಹೊರಬಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟಾದನಂತರ ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಚಡಾವುಗಳಮೇಲೆ ಆ ಸಹ್ಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೈಲ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸೆದು ಬಿಟ್ಟು, ಹಾಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು.

ಆದರೆ ಆ ಚಡಾವುಗಳು ಅವನನ್ನು ಆಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಡುವ ಘಟಕಗಳಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳನಂತರ ಕೆಲವು ಬೆಸ್ತರು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಲೆ ಬೀಸಿದರು. ಬಲೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದು ಬಹಳ ಭಾರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ತೀರಾ ಎಳೆದುನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನ ಚಡಾವುಗಳಿದ್ದುವು.

ಆ ಚಡಾವುಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದಿದ್ದ ಮೊಳೆಗಳ ದೆರೆಯಿಂದ ಬಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತುಹೋಯಿತು. ಅವರು ನಿರಾಶೆ ಮತ್ತು ಕೋಪದಿಂದ ಚಡಾವುಗಳನ್ನು ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನ ಅಂಗಡಿಗೆ ತಂದು, ರಿವ್ವನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಎಸೆದರು. ಅವು ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಅತ್ತರಿನ ಸೀಸೆಗಳಿಗೆ ತಗುಲಿ, ಸೀಸೆಗಳು ಒಡೆದುವು. ಅದರಿಂದ ಖಾಸೀಮನಿಗೆ ತುಂಬಾ ನಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಖಾಸೀಮನು ಚಡಾವುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಯ್ಯುತ್ತ, ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೂತಿದಲು, ಹಳ್ಳ ತೋಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅಬೂ ಖಾಸೀಮನಮೇಲೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ

ಸೇತು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೆರೆ
ಮನೆಯಾತನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತು.
ಅವನು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಗರಾಧಿಕಾರಿಯಬಳಿಗೆ
ಹೋಗಿ “ಅಬೂ ಖಾಸೀಂ ತನ್ನ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ
ಯಾವುದೋ ನಿಧಿ ಅಗೆದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
ತ್ತಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ದೂರುಕೊಟ್ಟನು.

ಅಬೂ ಖಾಸೀಂನು ತುಂಬಾ ಸಿಂಹನಂಬ
ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತಿದ್ದರಾದುದರಿಂದ
ಅಧಿಕಾರಿಯು ಫರ್ಯಾದಿಯ ಮಾತನ್ನು
ನಂಬಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಖಾಸೀಂನಿಗೆ ಕರೆ
ಬಂತು. “ನಾನು ನನ್ನ ಚಡಾವುಗಳನ್ನು
ಹೂತಡಲು ಹಳ್ಳ ತೋಡಿದುದುಂಟು.
ನಿಧಿಯ ವಿಷಯ ಸುಳ್ಳು” ಎಂದು ಖಾಸೀ
ಂನು ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳಿದನು. ಆದರೂ

ಅಧಿಕಾರಿ ಅವನಿಂದ ಭಾರಿ ಲಂಚವೆತ್ತು
ಕೊಂಡೇ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲುಬಿಟ್ಟನು.

ಅಬೂ ಖಾಸೀಂನು ದು ಪಾಪೇಶದಿಂದ
ತನ್ನ ಗಡ್ಡ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡನು. ಅವನು ಚಡಾವು
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಗರವಾಚಿ ಬಹಳ
ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾಲುವೆಯಲ್ಲಿಸೆದು,
ಇನ್ನು ಅವುಗಳ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಆ ಕಾಲುವೆಯ
ಒಂದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯಂತ್ರಾಗಾರ
ವಿತ್ತು. ಖಾಸೀಂನ ಚಡಾವುಗಳು ಕೊಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಯಂತ್ರದ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿ
ಕೊಂಡಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ
ಕೆಲಸ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು
ಬಿಚ್ಚಿ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಚಡಾವುಗಳು

ಹೊರಗೆ ಬಂದುವು. ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಚಪಾವುಗಳ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವನು ಪಾಸೀಮನಮೇಲೆ ನಷ್ಟಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ದಾವಾ ಹಾಕಿದನು. ಅಬೂ ಪಾಸೀಮನು ಬಹಳ ಹಣ ನೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಅವನಿಗೆ ಮತಿ ಹೋದಂತಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮಾಹಿನಮೇಲಿದ್ದ ಮೋಟು ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ಚಪಾವುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಗೋಡೆಗೆ ಅತುಕೊಂಡು, ಚಪಾವುಗಳ ಕಾಟದಿಂದ ತೇಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೆರೆಮನೆಯ ಉಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಒಂದು ನಾಯಿ ಪಾಸೀಮನ ಚಪಾವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಎರಡು ಮನೆಗಳ ನಡುವೆಯಿದ್ದ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಹಾರಿ ಚಪಾವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿತು. ಆಗ ಅಡ್ಡಗೋಡೆ ತುಸಕ್ಕನೆ ಕುಸಿದು ಕೆಲವಾರು ಇಟ್ಟಿಗೆಗಳೊಂದಿಗೆ, ಪಾಸೀಮನ ಅಚಪಾವುಗಳು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕಿಯಮೇಲೆ

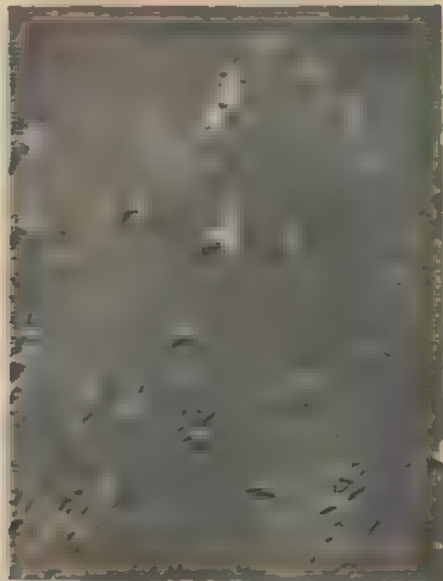
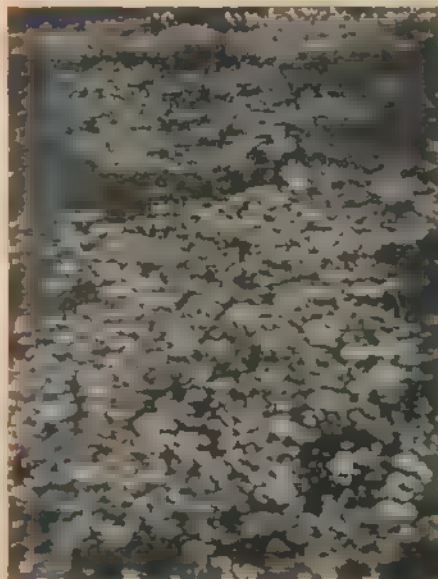
ಬೀಳಲು, ಅವಳು ಕೂಡಲೇ ಸತ್ತುಹೋದಳು. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ನೆರೆಯಿತು. ರಾಜಭಟರು ಬಂದು ಪಾಸೀಮನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನೆಂಟರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂಬವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಪಾಸೀಂ.

ಮಾರನೇಯದಿನ ಅವನು ತನ್ನ ಚಪಾವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಚಿಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಮಹಾ ಪ್ರಭು, ಈ ದರಿದ್ರ ಚಪಾವುಗಳು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿವು. ಇಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಚಪಾವುಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಚಪಾವುಗಳಿಂದಾಗಲೀ ಯಾರಿಗಾಗಲಿ ನಷ್ಟವಾದರೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರನ್ನಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನೀವು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಕಾತುರ ಸ್ವರದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಪಾಚಿಯೂ ಸಹ ಗಡಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕನು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10

1959 ಜನವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ನವಂಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲುಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾನು ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-28.

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಮೇಲೇರಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ಮೇಲೆ ಹಾರಿಸಲು ಕೂಡದೆ?

ಕಳಿಸಿದವರು: ಮಂಜುನಾಥಭಟ್ಟ,

S/o. ಎಂ. ವಿಟ್ಟಲಭಟ್ಟ, ರಿಟಯರ್ಡ್ ಆರ್ಮಿನ್, ಬಂಗ್ಲೂರು, ಮಂಜೇಶ್ವರ

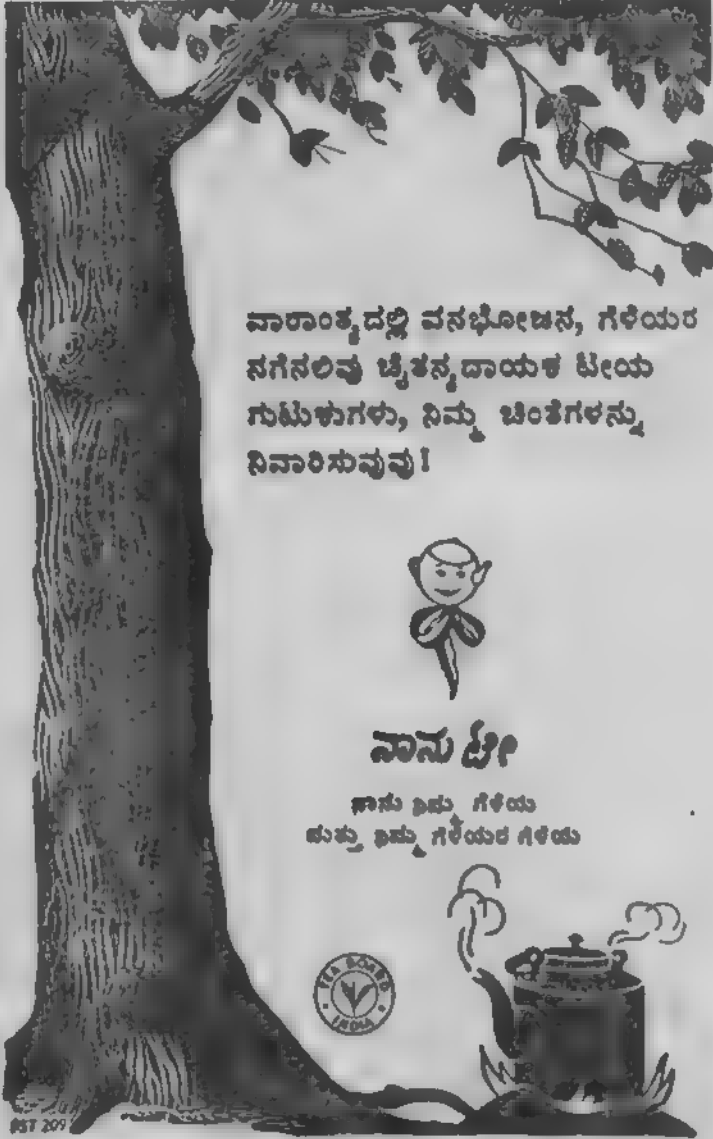
ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/- ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಚಿತ್ರಕಥೆ

ನಾನು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು 'ಬೈಗರಿ' ನೊಂದಿಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಮೇಲಿನಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಕ್ಕು ಅವರಮೇಲೆ ಧುಮುಕಿತು. ಧುಮುಕಿ ಧುಮುಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಬೈಗರ್' ಗಬಕ್ಕನೆ ಹಾರಿ ಅವರ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ಧಬಾಬ್ ಎಂದು ಒಡದೇಹೋಯಿತು ಆ ಬೆಕ್ಕು! ಅದೊಂದು ಬಿಲ್ಲೂನು ಬೆಕ್ಕು. ಅದನ್ನು ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೂಲಕ ದಾರಕಟ್ಟಿ ಅವರಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು ಆ ಪ್ರಾಣಿ ಹುಡುಗ. ಈಗ ಬೆಕ್ಕು ಒಡದು ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು, ಅಳುತ್ತಾ ನಾಚಿಗೆಯಿಂದ ಓಡಿಯೇ ಹೋದನಾತ!

ವಾರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವನಭೋಜನ, ಗಿಳಿಯರ
ನಗೆನಲಿವು ಚೈತನ್ಯದಾಯಕ ಟೀಯ
ಗುಟುಕುಗಳು, ನಿಮ್ಮ ಬೆಂಕಿಗಳನ್ನು
ನಿವಾರಿಸುವುವು!

ವಾನು ಪ್ರೀ

ಜಾನು ಏಕು ಗಿಳಿಯ
ಮತ್ತು ಏಕು ಗಿಳಿಯರ ಗಿಳಿಯ

ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್‌ಗಳೂ & ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ

ರೂ. 75/- ಲಾಗಾಯಿತು ರೂ. 450/- ಗಳ ವರಿವಿಗೆ ನಾನಾಶರಹೆ ರೆಡಿಪ್ಪಾಕು ಇರುತ್ತೆ.

ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯ ಎಲ್ಲತರಹೆ ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್‌ಗಳೂ, ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಸ್ಟಿಂಗ್‌ಗಳೂ, ಎಲ್ಲಾ ಸೈದು ಸಾಂಕುಬಾಕ್ಸುಗಳೂ, ನೂರಾರು ತರಹೆ ಫೀಡಲ್‌ಗಳೂ ಪಿಕಂಪುಗಳೂ, ಪ್ರತಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್ ನೋಟರಿಸ್ ಸ್ಪೀರ್ ಪಾರ್ಡುಗಳೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಇರುತ್ತೆ.

ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ನೂರಾರು ತರಹೆ ಡ್ರಾಪ್‌ನ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಸೆಟ್ಟು 1ಕ್ಕೆ 2 ರಿಕಾರ್ಡು ಲಾಗಾಯಿತು 44 ಗೆ ಇದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳ ಫಿಲಂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳೂ, ಭಜನೆಗಳೂ, ವಾದ್ಯಗಳೂ, ನಕಲಿಗಳೂ, ದೇವರ ನಾಮಗಳೂ, ಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ರಿಕಾರ್ಡು 1ಕ್ಕೆ ರೂ. 2.40 ಲಾಗಾಯಿತು ರೂ. 31.40 ವರಿವಿಗೆ ಇರುತ್ತೆ.

ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಡ್ರಾಪ್‌ನ ಸೆಟ್ಟುಗಳು ಕೆಲವು ಫಿಲ್ಲಂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ರಿಕಾರ್ಡು 1ಕ್ಕೆ ರೂ. 3/- ಸಂತೆ 20ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ ತರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹತ್ತಿರದ ರೈಲ್ವೇ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಫ್ರೀ ಡಿಲಿವರಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. 6 ಜಗನ್ನಾಥ ಹಿನ್ನಿ, 5 ದಳ್ಳಾಳಿ, 5 ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, 5 ಶ್ರೀನಿವಾಸಕಲ್ಯಾಣ, 3 ಚಂಡಲಕುಮಾರಿ, 7 ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆ, 4 ಅಪ್ಪಾಡಭೂತಿ, 4 ಕನ್ಯಾದಾಸ, 9 ರಾಮಾಯಣ, 7 ಬಸವೇಶ್ವರ, 3 ಉಷಾಪರಣಿಯ, 2 ಬಬ್ರುವಾಹನ, 3 ದಕ್ಷಯಜ್ಞ, 3 ಗಿರಿಕಾಕಲ್ಯಾಣ, 4 ಸದಾರಮೆ, 4 ಕವೀರಾದಾಸ್, 44 ಮಹಾಭಾರತ, 8 ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಮಹಾಭಾರತದಿಂದ.

ಅಡ್ವಾನ್ಸುಯಿಲ್ಲದ ಆರಡರ್‌ಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ರಿಫ್ಲೆಗೆ 0 12 0 ಪ್ಲಾಂಪು

ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಿಗಾಕೊಡಲಾರಿವು.

ಸೀತಾ ಪೋನ್ ಕಂಪೆನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು - 2

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂಪನಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಅರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಸಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಆಂಡ್

ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ

ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸಾಬೂನೇ ಬೇಕು—
ಅದೆಂದರೆ ತಾತಾರವರ **501** ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು

ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ
ವಿಶೇಷ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿರಿ! ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕುಪ್ಪೆವಾಗಿ ಕೊಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ
ಈ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಎಂತಹ ಗಂಜಿಗಳೂ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಒಗೆಯಬಹುದು. ಯಾವಾ
ಗಲೂ ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಹೊಸ ಪಳದಿ ಮತ್ತು ಕಂಠ ಬಗ್ಗಿದ
ಪೊದಿಕೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕೋಡಿ ಕೊಯಲಿಕೊಳ್ಳಿರಿ
ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು

ದಿ ತಾತಾರವರ 501 ಸ್ಪೆಷಲ್ ಸಾಬೂನು, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೀಲ್ಡ್ ಅಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1.

ಹರ್‌ಕ್ಯುಲಿಸ್ ಬರೀ ಸೈಕಲ್ ಮಾತ್ರವೇನಲ್ಲ...

ಅದೊಂದು ಜೀವಮಾನದ ಸಂಗಾತಿ

ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಸವಾರಿಮಾಡಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಹೆರ್‌ಕ್ಯುಲಿಸ್ ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆರ್‌ಕ್ಯುಲಿಸ್ ಒಂದಿದ್ದರೆ, "ಅಜ್ಜಿಗೆ ಮದ್ದು ತರಲಿ?" "ಪಾಪ! ಅಜ್ಜನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಯ್ಯಾಸವಾಗಿರಬೇಕು; ಮಾರ್ಕೆಟಿಗೆ ಹೋಗಿ, ತರಕಾರಿ ತರಲೇನು?" ಎಂದು ತಾನಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ ಇರುವರು. ಮಾನವನ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಹೆರ್‌ಕ್ಯುಲಿಸ್ ನಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ವಸ್ತು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ.

ಇಂದಿಗೆ ಸುಮಾರು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸೈಕಲ್‌ಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನೋಫಾನುಭವ ಪಡೆದ ಅನುಭವಜ್ಞರ ನೆರವಿನಿಂದ ತಯಾರಾದ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾದ ಹೆರ್‌ಕ್ಯುಲಿಸ್ ಏಕಪ್ರಮಾಣ ಭಾಗಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು, ಬಿ. ಎ. ಸೈಕಲ್ಸ್‌ರವರ ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಣ್ಣು ಕೋರ್ಟಿಸುವ ಅದರ ಸೊಬಗು, ಸರಾಗವೂ ಅಪ್ರಯತ್ನವೂ ಅದರ ಸವರಿಗಳಿಂದ, ನೀವಿಂದು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ ಸೈಕಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು.

ನಿಮ್ಮ ಸೈಕಲ್ ಬಂಡವಾಳದ ಒಂದು ಹೂಡಿಕೆ

ಹರ್‌ಕ್ಯುಲಿಸ್

ನಿಮ್ಮ ಹಣಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಪ್ರತಿಫಲ

ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ:
ಬಿ. ಎ. ಸೈಕಲ್ಸ್ ಅಥವಾ
ಇಂಡಿಯನ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,
ಮದರಾಸು

TIC 311a

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಸಲು ಕೂಡದೆ?

ಕಳುಹಿಸಿದವರು :
ಮಂಜುನಾಥಭಟ್ಟ

